Nr 14
7e JAARGANG
3-4-62

10 F

WEEKBLAD
IN NEDERLAND 75 Ct

52 pagina's

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

BRAND! BRAND!

LEES OP PAGINA 18 EN 19

HET NIEUWE STRIPVERHAAL:

DE WIJZE VAN ESBJORG

Attanasio 62

AARDRIJKSKUNDE

ONLANGS ontdekten wij in een krant een zeer leuke foto : het speelplein van een school ergens in Nederland en, getekend op de tegels, een kaart van het Beneluxgebied. Op de kaart stoeiden vrolijk jongens en meisjes. Op de poort van die school zou men met recht mogen schrijven : « Hier leert men al spelend ! » Al spelend immers leren die jongens en meisjes dat Benelux een kleine kern is, gevormd door Nederland, België en het Groot Hertogdom. Straks leren ze dat Europa stilaan groeit, dat de landen van Europa nauwer aaneensluiten en trachten in goede vriendschap te leven. Dan moet de kaart nog groter worden !

Moesten alle leraars kaarten op het speelplein tekenen, zou jij je les van aardrijkskunde wel flink uit het hoofd leren en, wie weet, moest men dan niet meteen het speelplein groter maken. Dat ware toch óók mooi.

Je ziet waartoe de aardrijkskunde kan leiden : al spelend leren en al spelend over de grenzen heen kijken om elkaar beter te leren kennen, te waarderen en in vrede en vriendschap te leven.

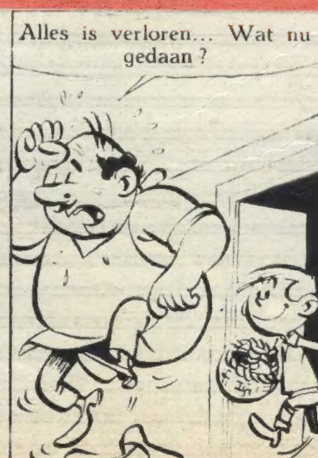
Kuifje

MEESTER SORDONI

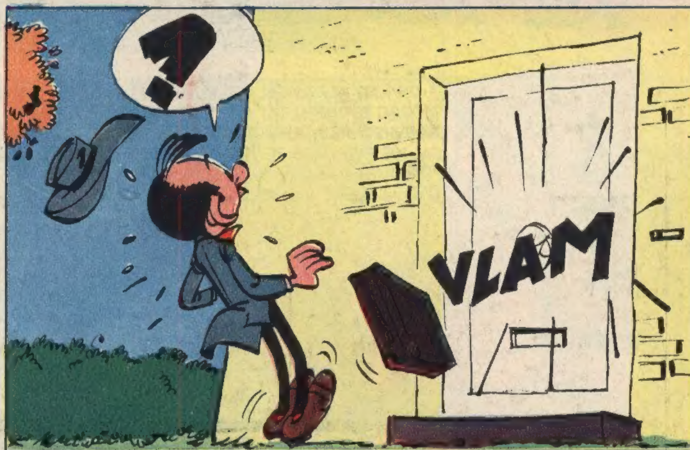

TON en TINNEKE

WANHOOP door Attanasio

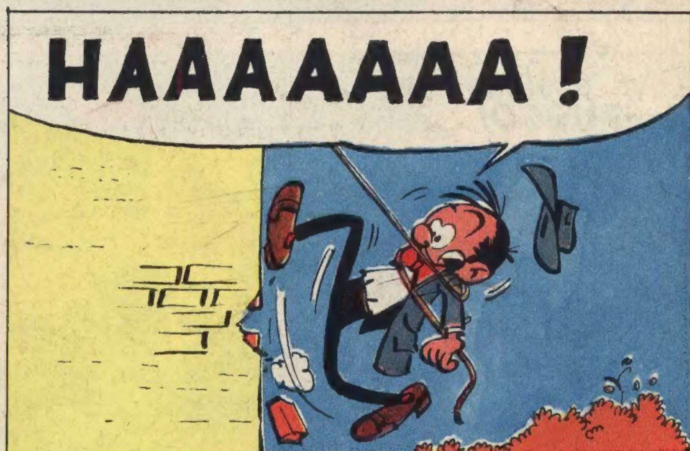

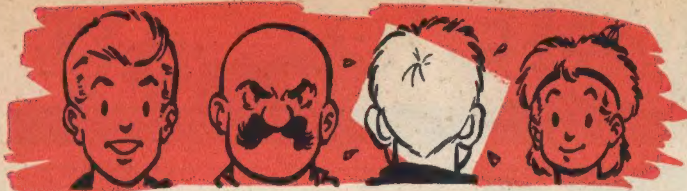

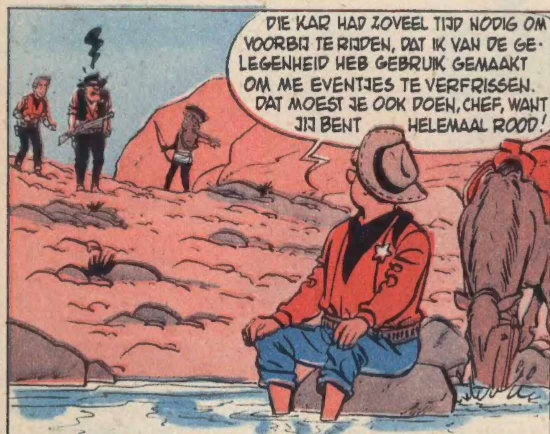

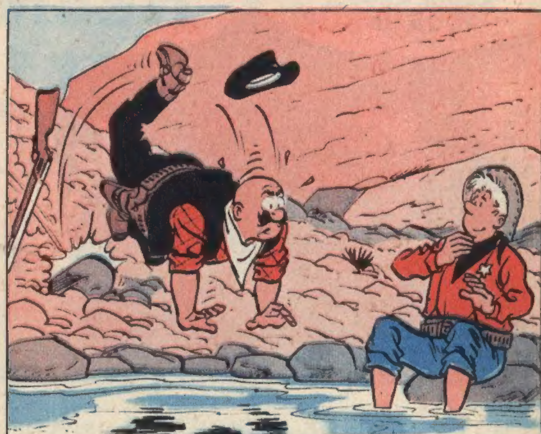

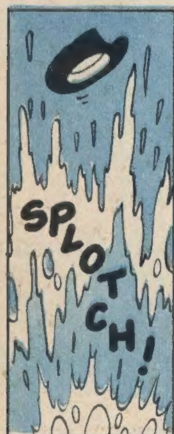
DE GETUIGE

Kid is de enige die het gelaat van El Peso gezien heeft

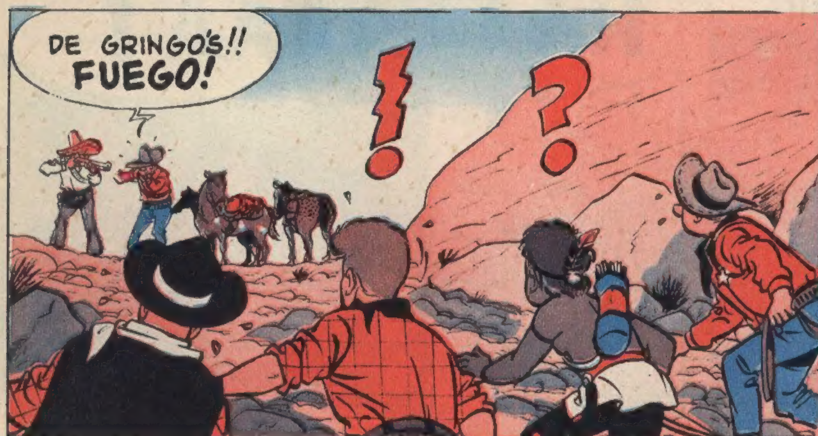

VAN RIO GRANDE

EEN AVONTUUR VAN CHICK BILL door TIBET Scenario : GREG

...j wordt naar Mexico geroepen om de bandiet te identificeren.

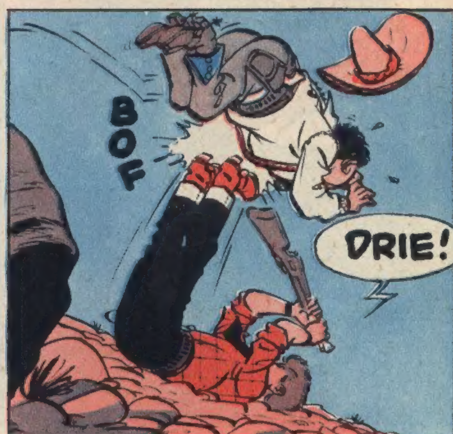

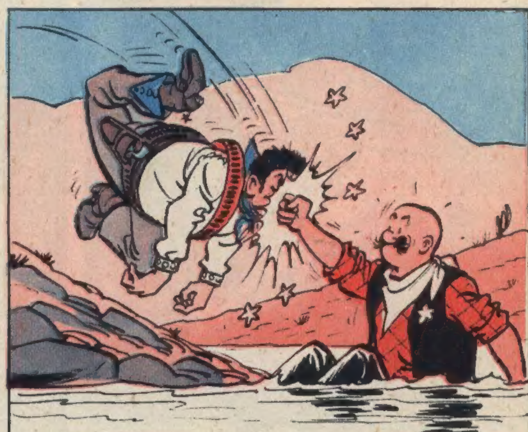

WORDT VOORTGEZET

de kruisridder

Onze drie vrienden en Thomas hebben Antiochië bereikt. Plotseling struikelt Ederi

zonder naam

door paul cuvelier

...er het been van een gekwetste kruisridder en hij blijft pal van verbazing staan...

WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

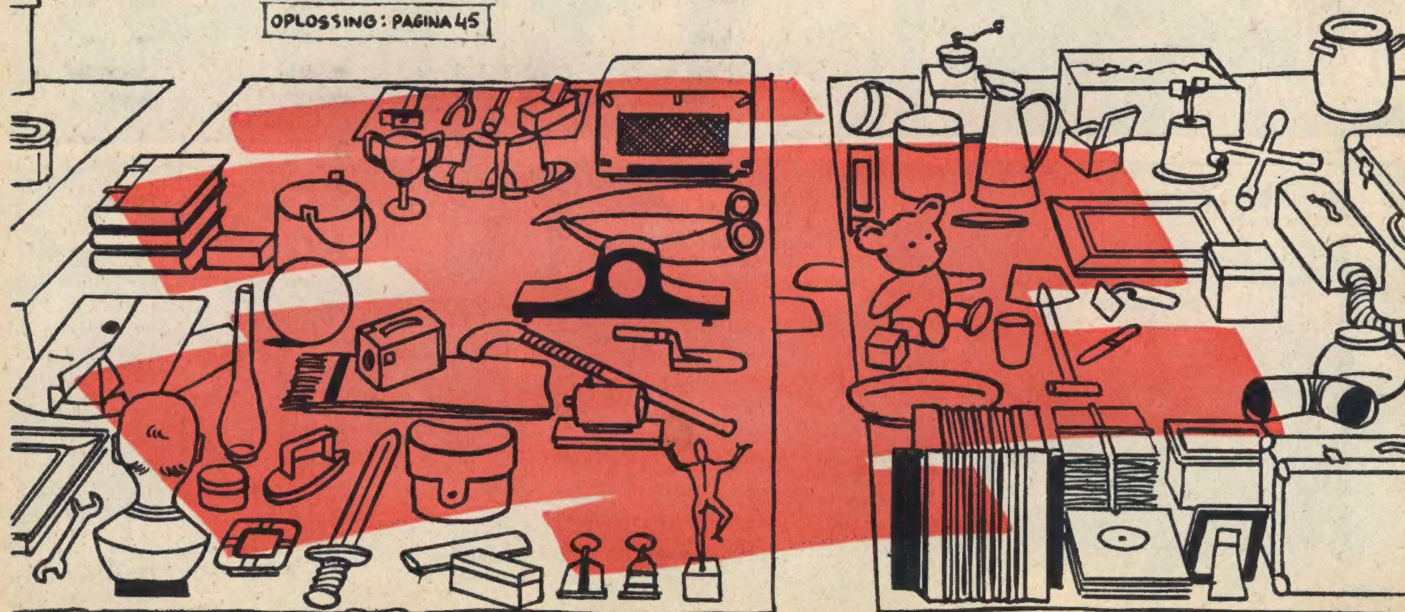
KOOPJES... KOOPJES... KOOPJES!

VINDEN jullie het ook zo leuk om langs rommelzaakjes te slenteren? Op de eerste tekening zie je verschillende liefhebbers die iets naar hun gading trachten te vinden. Op de tweede tekening is alles weer verlaten, maar er verdwenen ook bepaalde voorwerpen.
Wie kan zeggen WIE, WAT kocht?

1 2 3 4 5 6 7

BACH

OPLOSSING: PAGINA 45

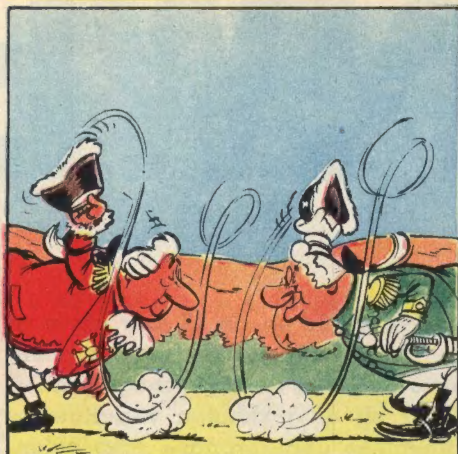

HOEMPA * PA ZWAAIT DE KRIJGSBIJL!

TEKENINGEN: UDERZO TEKST: GOSCINNY

De beide legers treffen de laatste voorbereidselen en de aanvoerders van de kampen komen elkaar groeten.

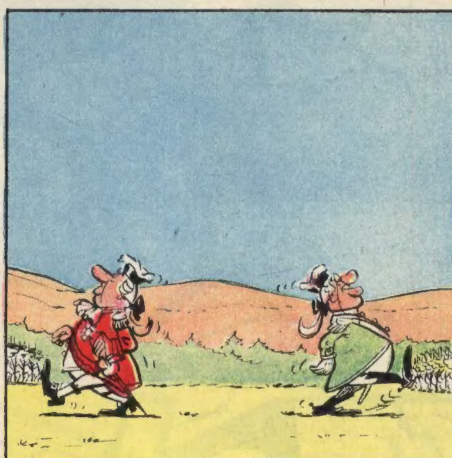

WORDT VOORTGEZET

OOK HELDEN:

DE MIJNWE

1700 Limburgse jongemannen tussen de 14 en de 17 jaar staan te springen om mijnwerker te worden, om, gewapend met stalen helm, zware schoenen en een mijnlamp af te dalen in de reusachtige muilen van steenkool. De 1700 naar avontuur en ontdekkingen verlangende knapen zijn leerlingen van de gezamenlijke ondergrondse vakscholen. Deze opleidingsinstituten maken de aspirant-mijnwerkers in drie jaar wegwijs in de talloze geheimen van het mannelijke, typisch Limburgse beroep, dat sommige buitenstaanders even gevaarlijk toeschijnt als het vliegen in een straaljager en het varen in een duivelse storm. Maar spreekt men hierover met de ervaren vaklieden uit de mijn, dan verheldert een brede grijns hun besmeurde gezichten : als wij een paar duizend meter in de diepte zinken, slaat ons hart geen slag te veel. Een trambestuurder kan ook uit de rails vliegen en als een voetganger niet uitkijkt, gebeurt er op een keer net zo goed een ongeluk.

RKERS

Leerling van vandaag, mijnwerker van morgen

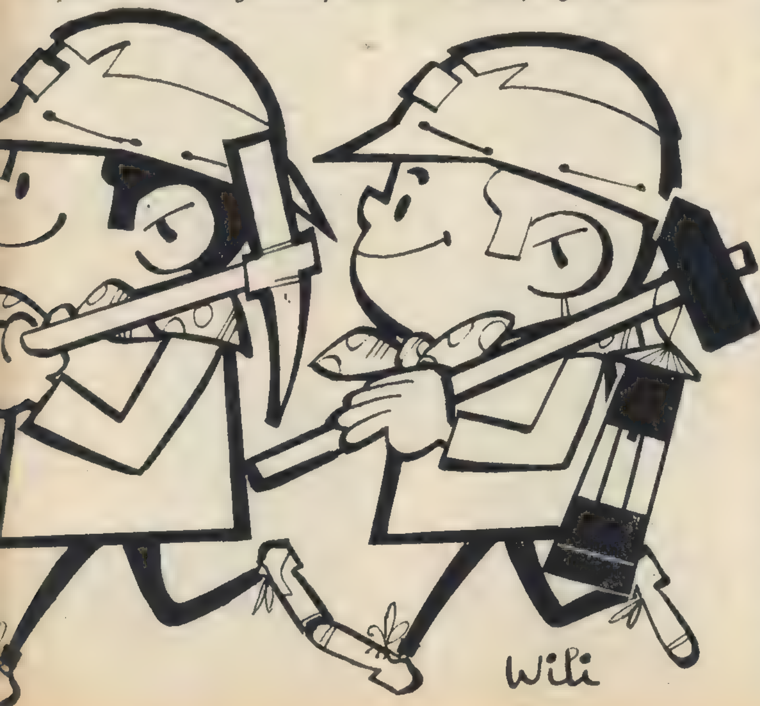
VROEGER, toen de mijnindustrie in opkomst was, haalde men minachtend de neus op voor een mijnwerker. Iemand, die nergens voor deugde, kon altijd nog wel terecht in de kolenschacht. « Keulders » noemde men de mannen die in de Limburgse spelonken hun brood verdienden. Langzamerhand is dit veranderd. Toen men ging beseffen, dat de mijnwerkers belangrijk vakwerk verrichten en er ondergrondse vakscholen verrezen, verdween de denigrerende betiteling voorgoed.

SPELEND LEREN

De verschrikkelijke werkloosheid in de dertiger jaren, welke de ouderen onder u zich nog wel zullen herinneren, vormde de aanleiding tot het ontstaan van de scholen. De Staatsmijnen en de particuliere maatschappij « Laura en Vereeniging » besloten zo'n 25 jaar geleden de koe bij de horens te pakken. Zó kon het niet langer. Talloze jongemannen hadden niets om handen; er was geen werk voor hen.

De start van de eerste ondergrondse vakschool verliep boven verwachting. De leerlingen, toen nog voor het grootste deel kinderen van mijnwerkers, waren bevreesd om van school gestuurd te worden, met alle nare gevolgen van dien, en legden dus veel ijver en werklust aan de dag. Hun opleiding was overigens vrij eenzijdig. Dertig uur per week brachten zij door aan de zgn. leesband, waar zij niet meer leerden dan het verschil tussen kolen en stenen. Voor het echte vakwerk — de praktijk in de speciale leermijn onder leiding van een « mijnvader » — waren slechts zes uren in de week gereserveerd.

De oorlog voorkwam, dat er een algehele reorganisatie plaats vond, maar in 1947 ging de kogel door de kerk. De Nijmeegse hoogleraar prof. Rutten ontwierp een totaal nieuw opleidingssysteem, dat gekenmerkt werd door het principe « spelend leren en geleidelijkheid ». Een driejarige cursus voor jongens tussen de 14 en 17 jaar, leek de ideale oplossing. De laatste jaren is inderdaad bewezen, dat men op die manier toekomstige mijnwerkers uit vele lagen van de bevolking aantrekt en het nuttige met het aangename verenigt.

Om de overgang van de lagere school naar het mijnbedrijf te vergemakkelijken is het eerste jaar bedoeld als overbruggingsperiode, die de leerlingen in de gelegenheid stelt het terrein goed te verkennen. Zij komen nog niet direct in contact met het echte mijnbedrijf, maar krijgen twaalf uur per week in een speciale jeugdwerkplaats praktisch lessen in handvaardigheid. De overige uren zijn gereserveerd voor algemeen vormend onderwijs, voor sport en gezamenlijke activiteiten. Elke dag begint en eindigt met het hijsen en strijken van de vlag en het jaar van « spelend leren » wordt besloten met een spannende kampweek in het buitencentrum Vaalsbroek.

DE EERSTE « SCHICHT »

Gedurende het tweede jaar worden de theorie-lessen ingekort en besteedt men meer aandacht aan de praktijk, niet meer uitsluitend in de jeugdwerkplaats, maar ook op bepaalde punten van het bovengrondse mijnbedrijf. In beide jaren krijgt de leerling echt niet het gevoel, dat hij elk ogenblik paraat is om ondergronds van leer te trekken, maar in het derde jaar is zijn training duidelijk daarop gericht. De eerste « schicht » is een ware gebeurtenis. Niet zonder trots neemt hij tevoren zijn plungel — de volledige uitrusting — in ontvangst. Het aantal ondergrondse diensten stijgt met elk trimester. De laatste maanden maakt de jonge kerel zelfs vier « schichten » per week. Van vier naar vijf ondergrondse diensten(de normale week van elke mijnwerker) is maar één stap meer.

Zonder schokkende overgangen is de O.V.S.'er, zoals men de leerling van de vakschool noemt, mijnwerker geworden, nog niet meteen, wat men noemt, een volleerd ondergronder, maar toch reeds postsleper, met een salaris, dat 85 procent bedraagt van het loon, dat de houwer, de vakman met ervaring, verdient.

HEKEL AAN ZITTEN BLIJVEN

Helemaal geruisloos verloopt deze promotie nu ook weer niet, want de afgestudeerde O.V.S.'er wacht aan het einde van zijn drie-jarige opleiding een even plechtige diploma-uitreiking, zoals op iedere andere school. Slechte resultaten komen zelden voor; de jongen, die mijnwerker wil worden, vertoont bijna altijd voldoende ijver en... eerzucht. Aan zitten blijven heeft hij dan een enorme hekel.

De voltooide cursus maakt de verdere weg naar de goed betaalde functie van houwer erg gemakkelijk, want volgens de geroutineerde mijnwerkers zie je meteen wie de O.V.S. gevolgd heeft of niet, en geeft hem prima-kansen hogerop te klimmen.

De gezamenlijke ondergrondse vakscholen zijn in de loop der jaren uitgegroeid tot belangrijke instituten voor toekomstige arbeiders. Met een leerlingenaantal van 1700, niet meer, zoals vroeger, uitsluitend afkomstig uit mijnwerkersgezinnen, leveren zij het bewijs, dat de belangstelling bij de Limburgse jeugd voor het mijnwerkersberoep sterk toeneemt, waaraan het idee niet vreemd zal zijn, dat het misselijke woord « keulder » tot het verleden behoort. De mijnramp in Saarbrücken heeft weer eens bewezen dat het mijnwerkersberoep gevaarlijk is en dat de mijnwerkers helden zijn.

BEN DE GRAAF

BEN BARRY
REIST NAAR
TULAROSA

BEN BARRY WERD UITGENODIGD DOOR ZIJN VRIEND JOHN BRADY DIE TE TULAROSA WOONT. ZIJN VRIEND IS HEM TEGEMOET GEREISD.

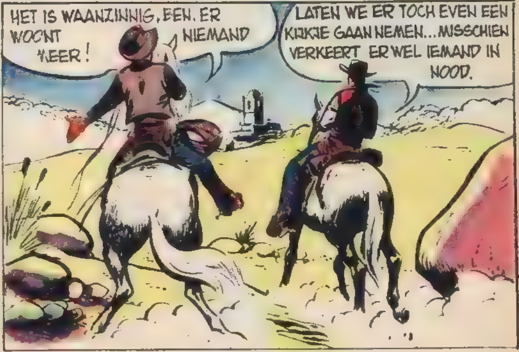

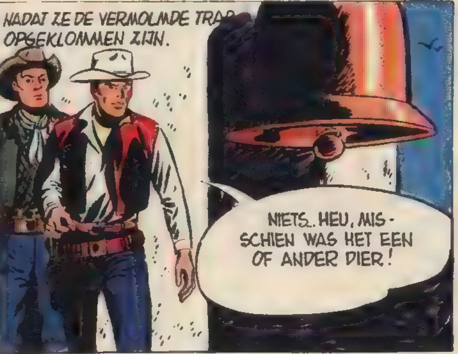

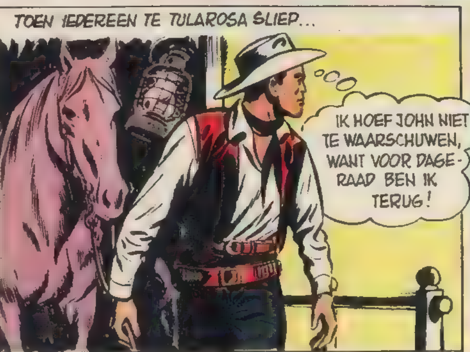

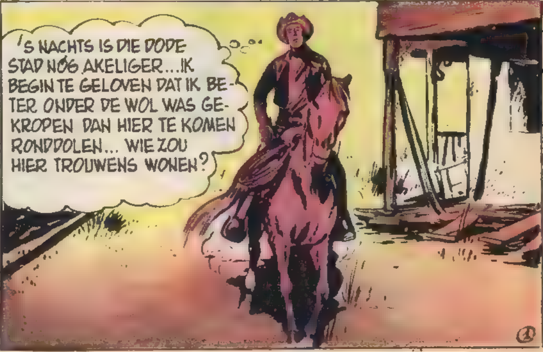

DAT ZOU BEN BARRY VLUG MERKEN...
PAARDEN! DUS HIER IS TOCH IEMAND!

TERWIJL BEN NADERT VERSCHIJNEN TWEE KERELS OP DE DREMPEL VAN EEN SCHU
HE DAAR, JULLIE!

HET ANTWOORD LAAT NIET OP ZICH WACHTEN...

DE VREEMDELINGEN SPRINGEN IN HET ZADEL EN GEVEN HUN PAARDEN DE SPOREN. ENKELE OGENBLIKKEN LATER HEEFT DE NACHT HEN OPGESLOKT...

DIE KENNISMAKING ZAL IK NIET VLUG VERGETEN! HET IS ONNODIG HEN TE VOLGEN, WANT ZE KENNEN DE STREEK BETER DAN IK.

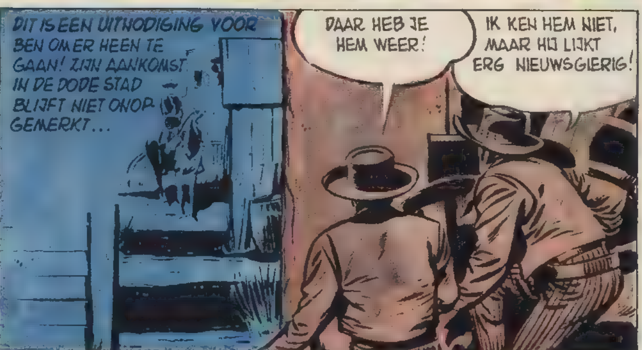

ZE KWAMEN UIT DIE SCHUUR... WAT DEDEN ZE DAAR?

ER BRANDT NOG LICHT EN ZE SCHENEN IETS TE ZOEKEN. WAT?... DIE KERELS DOEN VREEMD!

DE VOLGENDE DAG VERTELDE BEN ALLES AAN DE SHERIFF...
EEN EIGENAARDIGE GESCHIEDENIS... IK WEET ECHTER OOK NIET WAT DIE KERELS TE GREENWOOD GAAN ZOEKEN.

WANNEER BEN BARRY HET KANTOOR VAN DE SHERIFF VERLAAT, VINDT HIJ ONDER ZIJN ZADEL EEN OMSLAG

ZO, IN DAT GEVAL! IK DACHT NET ALLES TE VERGETEN, MAAR VERMITS ZE ME UITDAGEN!
OUDE RUÏNEN VERLANGEN NAAR RUST ...HET IS GEVAARLIJK DIE RUST TE VERSTOREN! WAAG JE NIET MEER IN GREENWOOD!

DIT IS EEN UITNODIGING VOOR BEN OM ER HEEN TE GAAN! ZIJN AANKOMST IN DE DODE STAD BLIJFT NIET ONOPGEMERKT...
DAAR HEB JE HEM WEER!
IK KEN HEM NIET, MAAR HIJ LIJKT ERG NIEUWSGIERIG!

BARRY IS OP ZIJN HOEDE EN HIJ BEANTWOORDT DADELIJK HET EERSTE REVOLVERSCHOT.

IK ZAG JE IN DE SCHADUW VERDWIJNEN! JE BENT ER GEWEEST KEREL!

AUW! MIJN HAND!

JE VRIEND KIEST HET HAZEPAD... HIJ HEEFT EEN LES GEHAD!
2

ENKELE JAREN GELEDEN KRAAKTEN ZE DE BANK... DE ZAAK MAAKTE VEEL OPHEF EN HEEL DE STREEK WERD UITGEKAMD, DOCH NOCH HET GOUD, NOCH DE SCHELMEN WERDEN ONTDEKT.

ZE SLAAGDEN ER NIET IN HET GOUD OVER DE GRENS TE SMOKKELEN... DE DRIE BOEVEN GINGEN UIT ELKAAR EN LERRAZA MOEST DE BUIT ERGENS VERBERGEN. ZE DACHTEN HET GOUD OP TE HALEN WANNEER DE GEMOEDEREN BEDAARD ZOUDEN ZIJN, MAAR...

VERMITS DIE TWEE IETS TE GREENWOOD SCHIJNEN TE ZOEKEN, ZOUDEN WE ER BEST AAN DOEN DAAR OOK EEN KIJKJE TE GAAN NEMEN.

DE DERDE SCHELM LOOPT NOG OP VRIJE VOETEN, SHERIFF! LAAT MIJ BEGAAN, MISSCHIEN LEIDT HIJ ONS WEL NAAR DE PLAATS WAAR DE BUIT VERBORGEN IS.

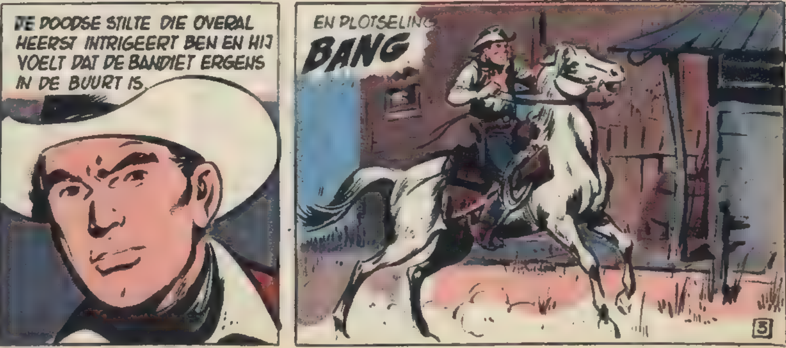
DE VOLGENDE DAG WERKT BEN ZIJN PLAN UIT.

DIE KOFFER LIJKT PRECIES OP DIE VAN DE BANK EN MOET ALS LOKAAS DIENEN.

HIJ ZIT IN DE KERKTOREN EN VAN DAARUIT BEN IK EEN SCHITTEREND MIKPUNT!

EEN KOGEL SCHEERT LANGS DE OREN VAN DE BANDIET...
DIE KNAAP KAN EEN WAPEN HANTEREN... IK MAAK DAT IK BENEDEN KOM.

DE SCHELM VERLAAT ZIJN SCHUILPLAATS... HIJ WIL DICHTER BIJ DE BUIT ZITTEN...

IETS KOMT HET DUEL TUSSEN DE TWEE VERSTOREN... PLOTSELING VERSCHIJNT DE ANDERE BANDIET WEER OP HET TONEEL.

CARTER! HIJ KON DUS ONTSNAPPEN! HIJ GAAT ZIJN VRIEND OPZOEKEN!
JACK! JACK! IK BEN HET, CARTER!

HIERLANGS, CARTER! PRACHTIG DAT JE UIT DE HANDEN VAN DE SHERIFF KON GERAKEN ...KOM, DAN RUIMEN WE DIE VERVELENDE KEREL OP!
BEN BARRY, WEER?

CARTER LOOPT DE SCHUUR BINNEN...
VERDRAAID!
DE KOFFER!

WE HEBBEN GELUK! GRAAF DE KOFFER OP TERWIJL IK BEN BARRY OP VEILIGE AFSTAND HOUD...
EINDELIJK HEBBEN WE DE SCHAT! HET LIEP NIET VAN EEN LEIEN DAKJE!

BEN BARRY WIL DE BANDIETEN IN HET NAUW DRIJVEN...
ER KOMT NOG MEER VOLK.

TOEN DE SHERIFF DE VERDWIJNING VAN ZIJN GEVANGENE MERKTE ZETTE HIJ DADELIJK EEN KLOPJACHT OP TOUW...
OMSINGEL DE RUÏNEN! MAAR WEES VOORZICHTIG, WANT BARRY IS HIER OOK.

BEN BARRY HOUDT DE BANDIETEN IN DE GATEN DIE DE KOFFER OPGEGRAVEN HEBBEN EN TRACHTEN TE ONTKOMEN.
WEEGT DIE EVEN ZWAAR!
BEKLAAG JE NIET, WE ZIJN SCHATRIJK!

DE VRACHT VERHINDERT DE TWEE MANNEN SNEL TE RIJDEN EN BEN HAALT ZE IN.
SCHIET OP! BARRY ZIT ONS OP DE HIELEN!

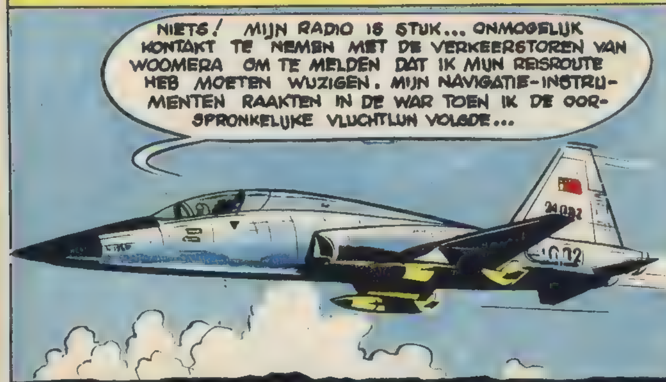

WANNEER DE KOFFER VALT, KLAPT HET DEKSEL OPEN EN...
WAT? STENEN?
EEN VALSTRIK! WE ZIJN ERIN GELOPEN!

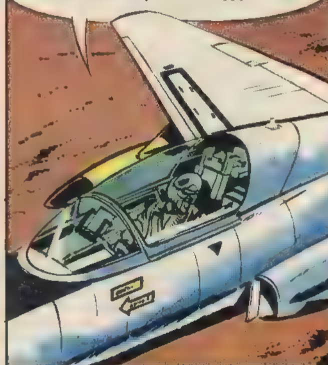

HIERLANGS, SHERIFF! HIER ZIJN ZE!
BRAVO, BARRY! MAAR HEB JE HET GOUD OOK WEERGEVONDEN.

HIER HANGT HET, SHERIFF! TOEN LERRAZA ZICH HIER MOEST SCHUILHOUDEN, HAD HIJ ALLE TIJD OM HET GOUD IN DE VERLATEN SMIDSE TE SMELTEN EN ER EEN KLOK VAN TE GIETEN... DE KLOKKETOREN LEEK HEM DE VEILIGSTE SCHUILPLAATS!... EEN VERLOREN KOGEL SCHEERDE LANGS DE KLOK EN TOEN IK DE HELDERE GLANS ZAG, BEGREEP IK METEEN WAAR IK HET GOUD MOEST ZOEKEN.
EINDE

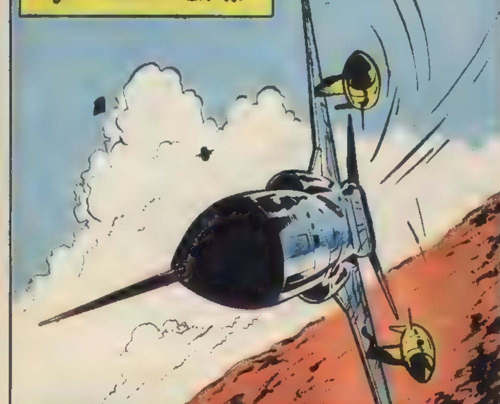
Er heerst onrust op de basis van Woomera : De raket, die net gelanceerd werd, zal in botsing komen met een vliegtuig waarvan de aankomst niet gemeld werd.

Het Geheim van

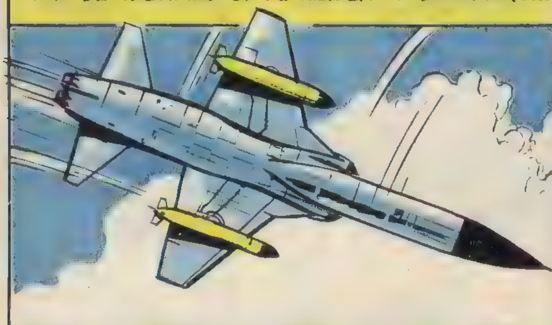

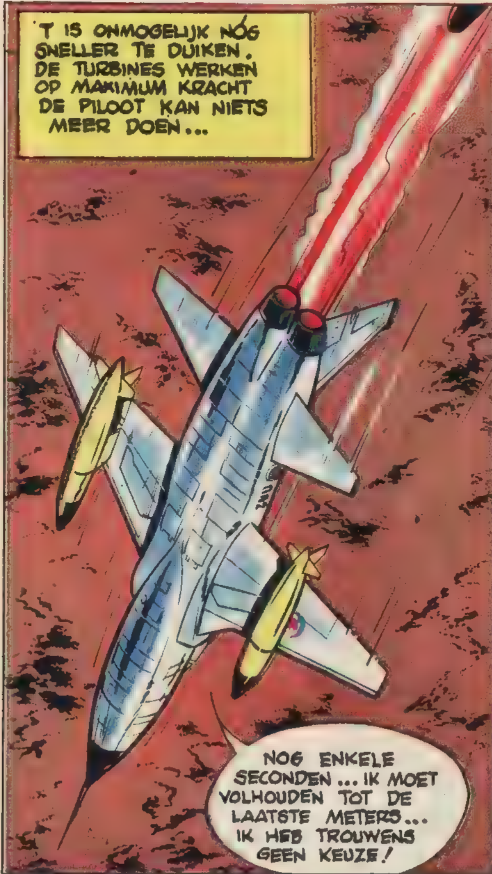

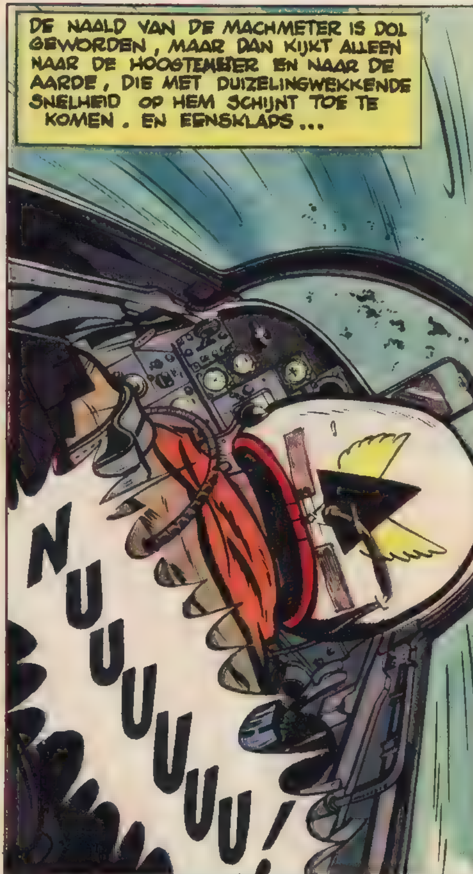

DAN COOPER

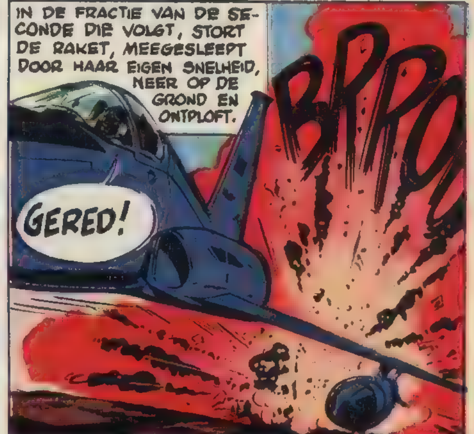
A. Weinberg

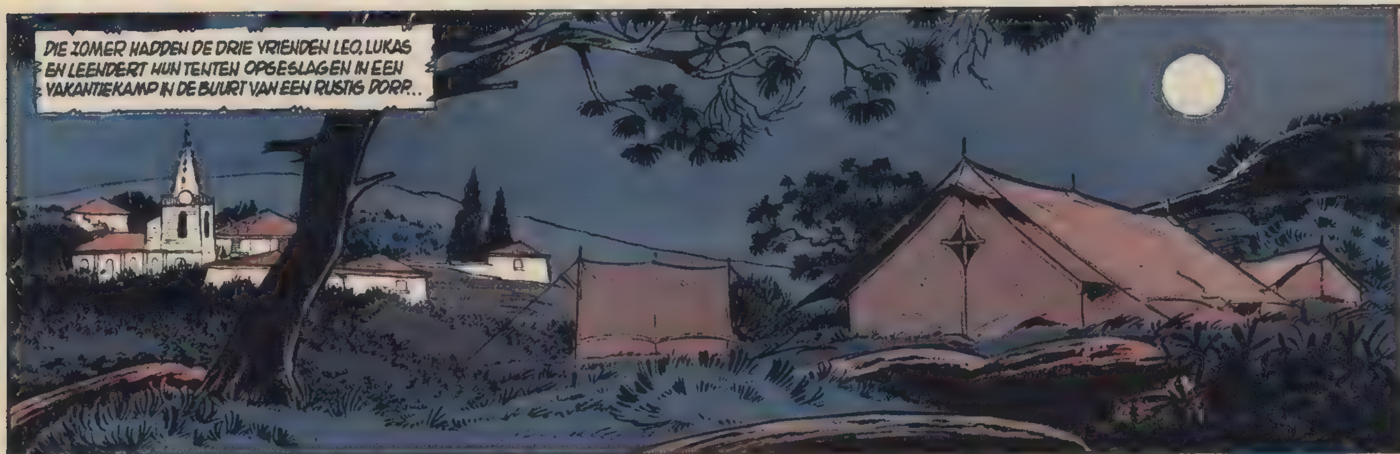

INDIEN JE WIST WAT ER JE TE WOOMERA WACHT, DAN ZOU JE NIET ZO HAASTIG ZIJN OM DE BASIS TE BEREIKEN.

WORDT VOORTGEZET

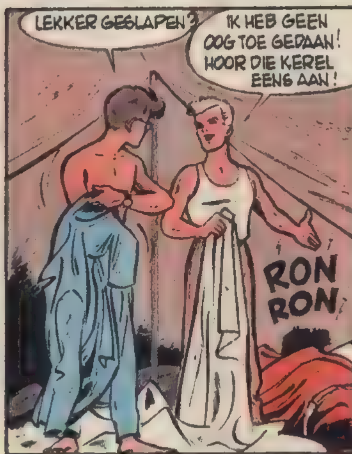

L.L.L. in DE WIJZE

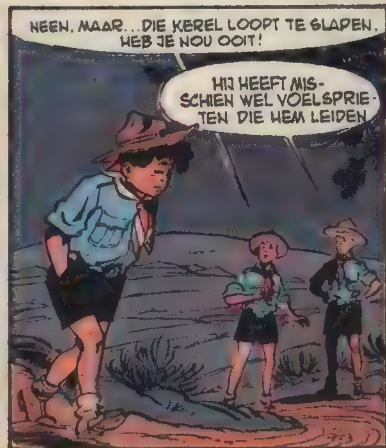

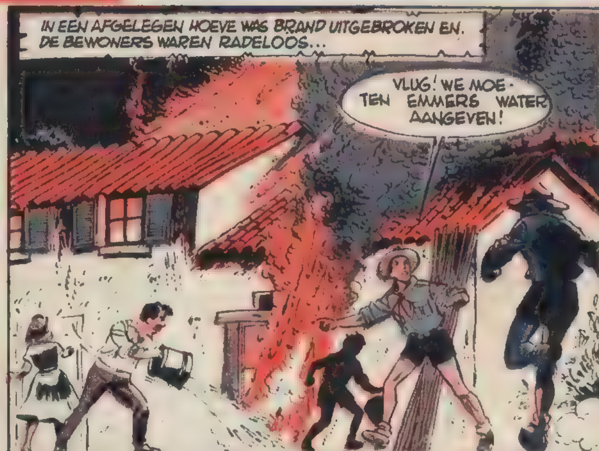

VAN ESBJORG

Leo, Lukas en Leendert zijn drie sympathieke padvinders. We zullen samen met hen heel wat avonturen beleven.

TEKENINGEN: MITTEI ✱ SCENARIO: M. VASSEUR

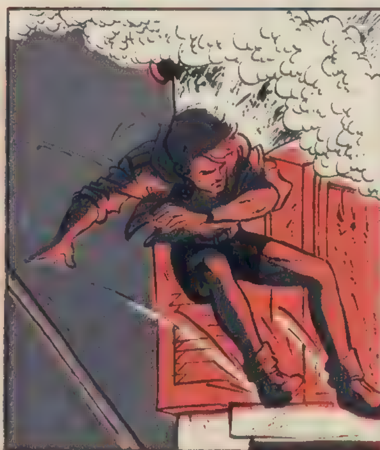

WORDT VOORTGEZET

VICKY

houdt de wacht

VERHAAL DOOR YVAN RIC
GEILLUSTREERD DOOR MONTJARDIN

MIJNHEER JULLIAN wendde het hoofd af van het televisiescherm en zei : — De film is ten einde, jongen. Het is tijd om te gaan slapen !

— Ja, papa, antwoordde Harry, maar hij zat nog te dromen van de spannende film die hij net had gezien.

Mijnheer Jullian wachtte nog enkele minuten en herhaalde dan :

— Wel, jongen, je moest toch gaan slapen !

— Ja, papa, ik ga al, zei Harry.

De jongen liep naar zijn kamer, kleedde zich snel uit, hing zijn kleren weg en kroop dan onder de dekens. Niet lang nadien sliep hij reeds vast.

Een goed deel van de nacht was reeds voorbij toen hij met een schok wakker werd en Vicky, de grote herdershond die het huis bewaakte, luid hoorde blaffen. Harry sprong uit bed, liep naar het venster en keek naar buiten. Alles scheen rustig, het was niet zo donker buiten en een lichte bries deed de bladeren van de bomen ritselen. Neen, er was niets abnormaals te zien. Vicky had waarschijnlijk gedroomd. Hij zweeg nu, dus was alles weer in orde...

Geheel gerustgesteld kroop Harry weer onder de wol, maar nauwelijks had hij de ogen gesloten of Vicky begon opnieuw te blaffen en te huilen van jewelste. Nu werd Harry toch ongerust. Hij verliet zijn kamer, sloop stil de trap af en ging naar het hok van Vicky toe. Toen deze laatste zijn jonge meester zag, zweeg hij. Harry streelde de hond even en sprak hem geruststellend toe, maar toen hoorde hij iets verdachts... Het geluid van een stap aan de zoom van het bos. Je moet weten dat het huis van Harry zeer dicht bij de rand van het bos stond.

— Daar loopt iemand ! dacht Harry. Wie mag dat zijn ?

Vicky had de man natuurlijk reeds lang geroken en wou er op afspringen, maar Harry kalmeerde het dier. Samen liepen zij zeer stil tot vooraan in het bos. Achter een grote, dichte struik bleven ze staan en in het licht van de maan zag de jongen een man die moeite had om zo geruisloos mogelijk door het bos te lopen. Hij hinkte en in iedere hand droeg hij een koffer. Harry was een beetje bang, hij hield de adem in, belette Vicky bovenarms op de onbekende te springen en begon dan zeer stil door de varens te sluipen. Na een vijftigtal meters wachtte hij even om de man een flinke voorsprong te geven, dan kwam hij overeind en volgde het spoor van de onbekende. Deze laatste scheen helemaal niet te merken dat hij gevolgd werd.

Na een ruime poos kwam de onbekende op een kleine open plek in het bos. Hij zette zijn koffers op de grond en ging dan op een van die koffers zitten. Goed verborgen achter een struik observeerde Harry de man. Wie was hij en wat deed hij met zijn koffers in het bos ? De man stak een sigaret op. Hij rustte blijkbaar uit na een lange tocht. Hoe lang zou hij daar blijven zitten ? Harry werd reeds ongeduldig toen de man nog eens aan zijn sigaret trok, ze dan zorgvuldig uitdoofde, zijn koffers weer opnam en een smal rotsachtig pad insloeg. Harry en Vicky keerden naar huis terug. De jongen vond dat het geen zin had de man nog verder te volgen.

* * *

De volgende ochtend bij het ontbijt was Harry niet uitgeslapen. Hij geeuwde voortdurend. Zijn moeder scheen daarover een tikkeltje verwonderd, maar ze vroeg de reden niet. Harry was daar blij om, want hij meende dat het beter was zijn nachtelijk avontuur nog niet te vertellen. Immers, hij wou op zijn eentje een klein onderzoek instellen.

KOM MEE NAAR PAGINA 29

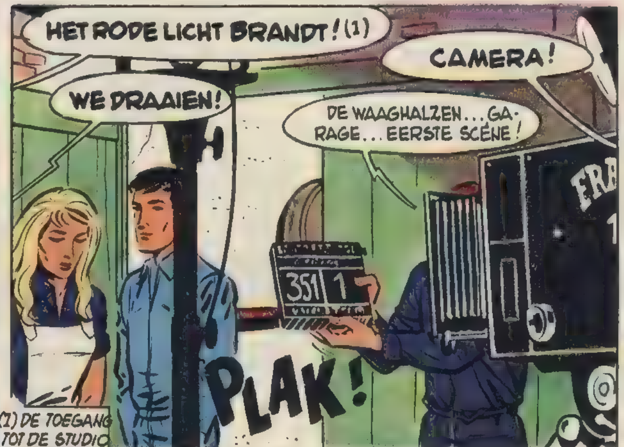
Michel Vaillant

door Jean Graton

DE WAAG

Michel heeft de rol van waaghals in een film aanvaard

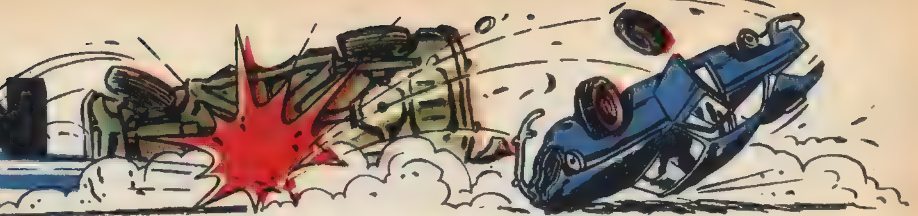

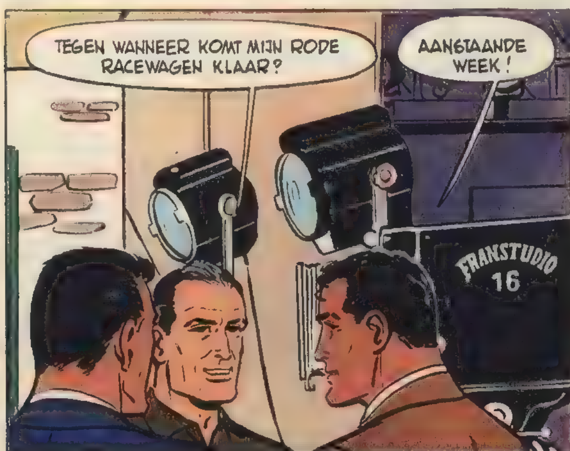

HALZEN

...n gaat een kijkje nemen in een filmstudio.

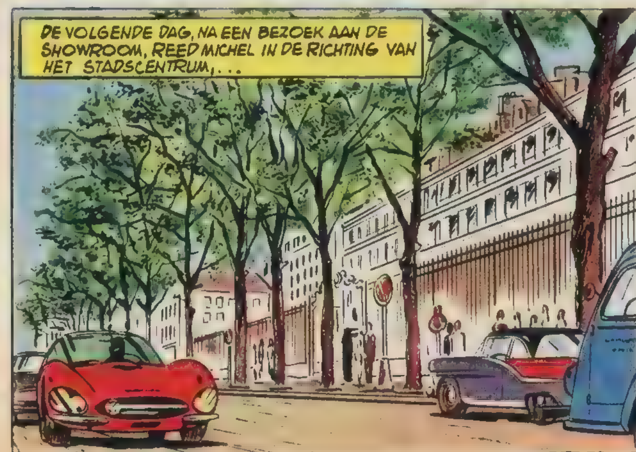

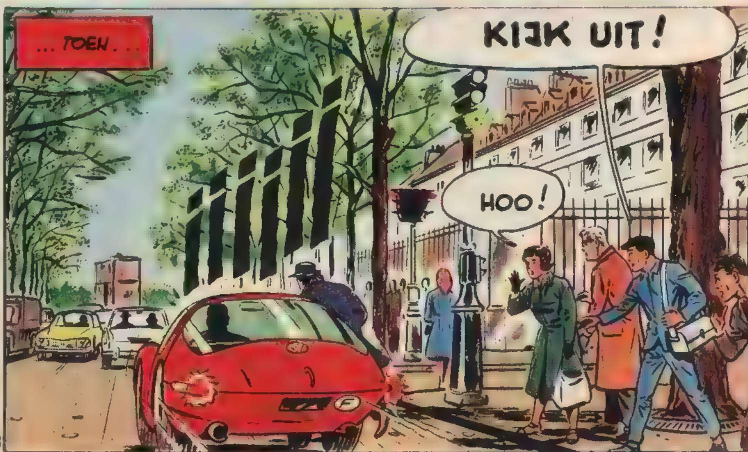

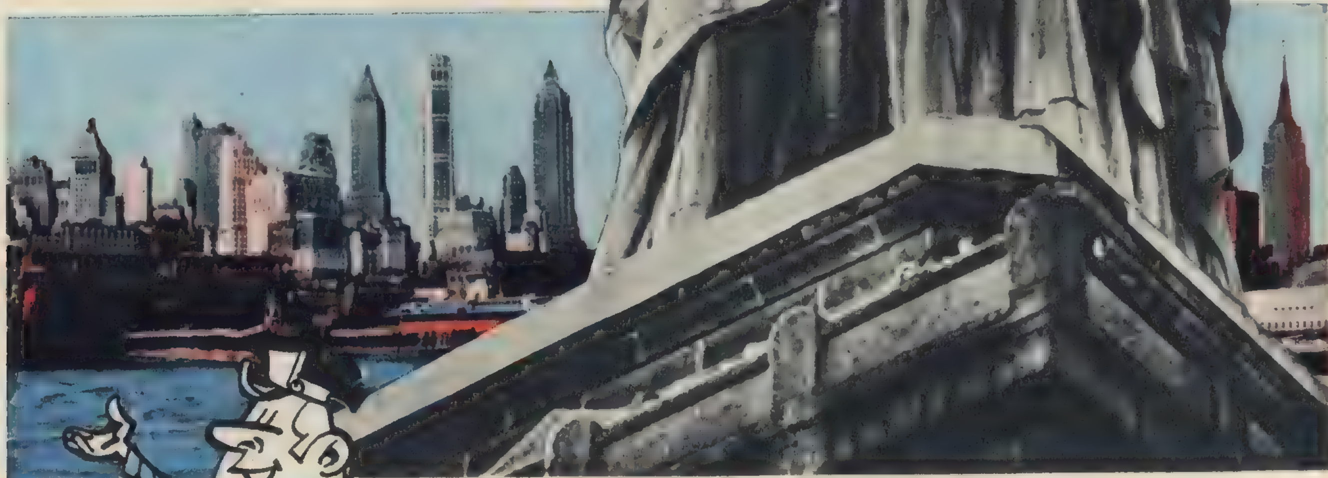
WORDT VOORTGEZET

KOM MEE, WIJ ONTDEKKEN AMERIKA !

De **KUIFJE'S BON** is verheugd je te kunnen melden dat het nieuwe album **DE AARDRIJKSKUNDE VAN AMERIKA** van de pers is gekomen. Je vindt daarin een schat van interessante en prettige inlichtingen en details over de Verenigde Staten. Het album kan geïllustreerd worden met prachtige kleurenfoto's die je **GRATIS** verkrijgt in ruil voor **KUIFJE'S BONS.** Het album bevat 10 reeksen van 10 chromo's. Voor iedere reeks :

50 KUIFJE'S PUNTEN.

East River te New York

Opgepast ! Vergeet je mama niet te zeggen dat de KUIFJE'S BON staat op de volgende kwaliteitsprodukten :

VICTORIA - MATERNE - COLGATE - PALMOLIVE - PROSMANS - CLE D'OR - HACOSAN - PANA - NOSTA - VULPEN LE TIGRE - PALMAFINA - JU'CY en WHIP - VANDENHEUVEL - KUIFJE'S FRUIT - LOMBARD UITGAVEN - TOSELLI

DE ZUIDPOOL, VIJFTIG JAAR GELEDEN...

ONTMOETING TUSSEN HELDEN

SCENARIO: Y. DUVAL
TEKENINGEN: J.L.FERNAN

SEPTEMBER 1910... DE INWONERS VAN FUNCHAL, HOOFDSTAD VAN HET PORTUGESE EILAND MADEIRA, KWAMEN NIEUWSGIERIG NAAR HET SCHIP KIJKEN DAT IN DE HAVEN VOOR ANKER LAG.

ZO'N BOOT HEBBEN WE HIER NOG NOOIT GEZIEN.

VERZAMEL DE BEMANNING, KAPITEIN AMUNDSEN HEEFT IETS TE ZEGGEN.

O.K. LUITENANT!

EVEN LATER...

WIJ GINGEN SCHEEP OP HET OUDE VAARTUIG VAN NANSEN OM DE NOORDPOOL TE VEROVEREN...

VORIG JAAR IS DE AMERIKAAN PEARY ER ECHTER REEDS IN GESLAAGD... IK STEL VOOR DAT WIJ NU DE ZUIDPOOL VEROVEREN!

BRAVO! HOERA!

IK WENS JE GOEDE REIS EN VEEL GELUK, ROALD!

WIL JE DIT TELEGRAM NAAR SCOTT ZENDEN... HIJ VERTREKT WELDRA UIT MELBOURNE.

SCOTT IS REEDS MET HET ZUIDEN VERTROUWD EN ZIJN TERRA NOVA IS EEN BETER SCHIP DAN HET ONZE.

DE BRIT IS INDERDAAD EEN GEVAARLIJKE RIVAAL, MAAR WIJ ZIJN GEEN VIJANDEN! DAAROM WOU IK HEM WAARSCHUWEN EN EEN VOORSPOEDIGE REIS WENSEN.

NA EEN REIS VAN VIER MAANDEN BEREIKTE AMUNDSEN OP 11 JANUARI 1911 DE WALVISBAAI.

MEN BEWEERT DAT SCOTT DE WEG VAN SCHACKLETON ZOU VOLGEN.

MIJN IJSBEREN-INSTINCT ZEGT DAT WE BETER VAN HIERUIT VERTREKKEN.

DE BASIS WERD FRAMHEIM GEDOOPT, NAAR FRAM, DE NAAM VAN HET SCHIP.

DIE DAPPERE HONDEN ZULLEN DE BLIZZARD TROTSEREN...

ZE ZIJN METEEN EEN FLINKE VLEESVOORRAAD INDIEN ZULKS NODIG MOCHT ZIJN.

NEEM DIE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE. ZE VO

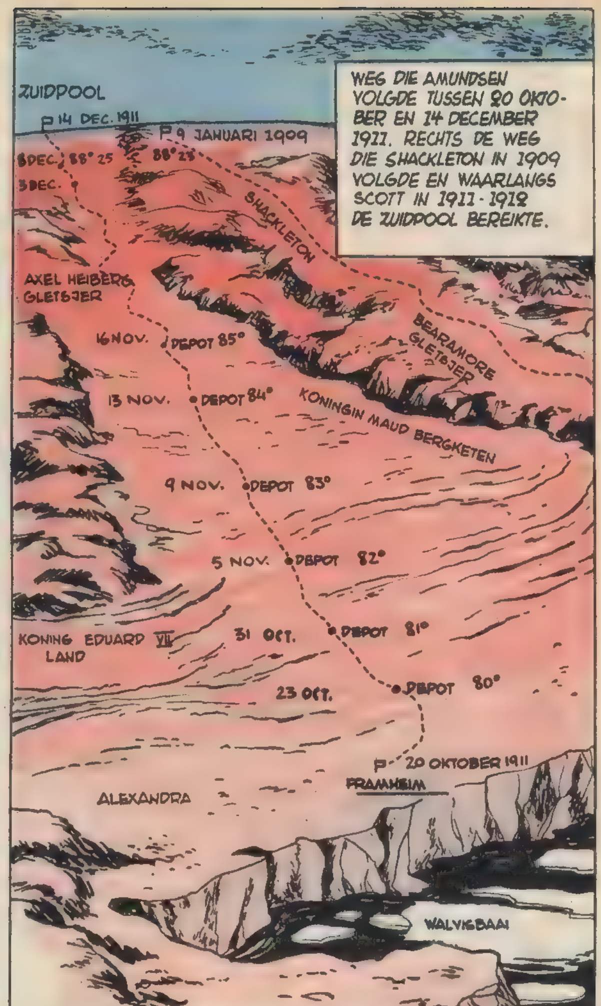

MEN EEN PRACHTIGE DOCUMENTATIE !

WORDT VOORTGEZET

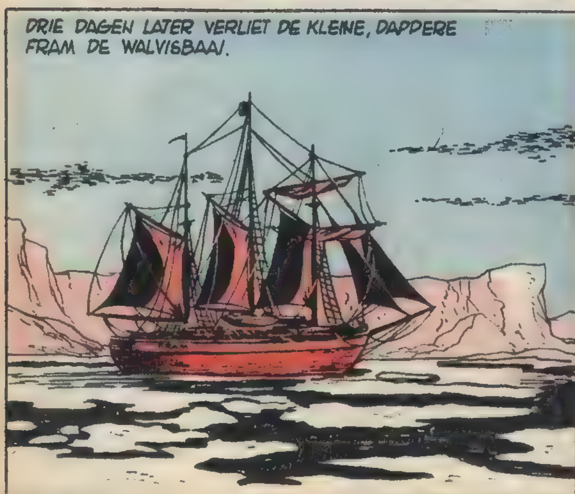

Volgende week : DE KOPENHAGEN

VICKY houdt de wacht

VERVOLG VAN PAGINA 21

ONMIDDELLIJK na het ontbijt verliet Harry het ouderlijk huis. Vicky scheen veel te opgewonden om mee op speurtocht te gaan, dus liet hij de hond in de tuin achter. Harry liep door het bos, volgde het rotsachtig pad en kwam na een uur bij een grot waarvan de smalle toegang zeer handig gecamoufleerd was. Na enkele vruchteloze pogingen kwam hij er toch in. Hij stak zijn zaklamp op, liep door een lange gang met vochtige wanden, kwam in een zaal met een laag gewelf, dan weer in een lange smalle gang en bereikte ten slotte een grote, ruime zaal. Met zijn zaklamp verlichtte Harry de wanden, maar hij ontdekte eerst niets anders dan reusachtige stalactieten. Daar er geen andere doorgang meer was en hij niet onverrichterzake wou terugkeren, richtte hij zijn zaklamp nogmaals langs de wanden en op de grond, en waarachtig, daar stonden de koffers die de onbekende de vorige nacht had gedragen. Harry wierp een snelle blik om zich heen, tilde een van de koffers op. Ze was zeer zwaar. Hij deed ze open en kon een kreet van verrassing niet onderdrukken. Het was toen dat iemand hem brutaal bij de keel greep. Harry draaide zich bliksemsnel om en herkende de man van de vorige nacht. De jongen verloor zijn koelbloedigheid geen ogenblik en worstelde met de onbekende, die weliswaar sterker maar minder soepel en minder snel was. Harry slaagde er in de man omver te gooien en langs de donkere gangen bereikte hij ongemerkt de uitgang van de grot.

* * *

Een uur later, maar ditmaal in het gezelschap van enkele politiemannen, drong Harry de grot opnieuw binnen. De bandiet was gevlucht, maar hij had zijn koffers niet kunnen meenemen, ze wogen blijkbaar té zwaar.

Toen de politiemannen de inhoud keurden van die koffers, stonden ze perplex. Het waren juwelen en edelstenen afkomstig van talrijke inbraken die in de streek waren gepleegd. De dieven hadden het telkens op grote juwelierszaken gemunt en daar lag nu de buit.

* * *

Die avond, vooraleer onder de wol te kruipen, ging Harry nog even naar de trouwe Vicky toe om hem over de kop te strelen. De trouwe hond wist niet dat hij eigenlijk het raadsel van de juwelendiefstal had opgelost en dat hij zijn jonge meester een boeiend avontuur had bezorgd !

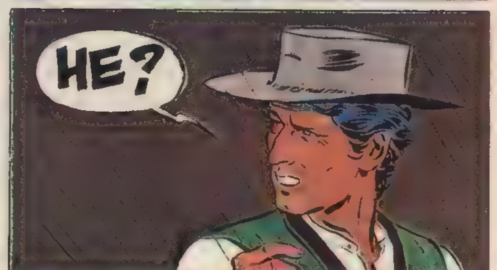
WAPI *en de*

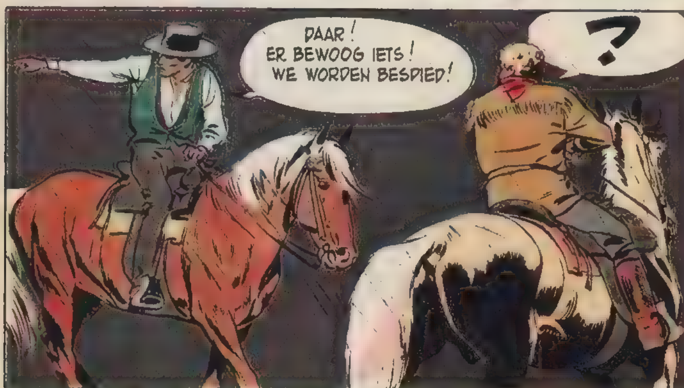
Wapi heeft het Gouden Ros herkend. Hij hangt de Gouden

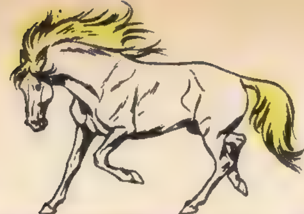

BETOVERDE PAARDEN

TEKENINGEN: PAUL CUVELIER
TEKST: Benoit

Driehoek om de hals van het dier en springt op zijn rug

EEN PANISCHE ANGST MAAKTE ZICH VAN DE MAN MEESTER.
WINDVLAGEN DROEGEN DE ECHO VAN EEN BEZWERINGSFORMULE OVER DE VLAKTE...

WORDT VOORTGEZET

DE

TWEE of drie jaar geleden stelden de agenten van een gespecialiseerd instituut in de Verenigde Staten aan een groep oude mensen de vraag : Wat moet je doen om lang te leven ? Sommige oude mensen antwoordden : Je moet sober leven. De anderen zegden : Ik heb steeds gegeten waarin ik lust had. Er waren oude lui die antwoordden : Ik heb nooit alcohol aangeraakt, en anderen die vrolijk riepen : Ik heb af en toe een stevige borrel door het keelgat gegoten ! De ene had nooit een sigaret gerookt, de andere had heel zijn leven gerookt als een Turk. Er waren ouwtjes die zegden : Ik heb nooit vlees gegeten. En anderen : Een lekkere steak iedere dag ! Over één punt waren ze echter allemaal akkoord: OM LANG TE LEVEN MOET JE GOED SLAPEN.

Geen mens kan leven zonder slaap ! Een hond die niet slaapt sterft na 4 dagen...

Het is een feit, wie goed slaapt leeft langer ! Ieder wezen heeft slaap nodig. Een hond kan het een hele week uithouden zonder eten, maar indien hij niet kan slapen dan sterft hij na 4 dagen. Een mens houdt het wel langer uit, maar ook hier ligt een grens. Een Amerikaans geneesheer heeft eens 7 dagen en 7 nachten gewaakt om precies na te gaan wat er zoal gebeurt in het lichaam van de mens die beroofd wordt van zijn slaap. Hij stelde vast dat de reacties van de spieren vertragen, dat men vervolgens minder goed begint te horen, het geheugen verliest en hallucinaties krijgt. Daarop volgt dan een zekere bewusteloosheid. Meer dan 10 dagen kan geen mens het uithouden ! Wanneer zulks wel gebeurt, is de afloop over het algemeen dodelijk.

Het verbazende is niet zo zeer dat we inslapen, maar wel dat we wakker worden en kunnen wakker blijven !

Wat is nu eigenlijk de slaap ? Zo heel veel weet men er niet over. De geneesheren en specialisten van alle landen trachten de geheimen van de slaap te ontraadselen. Naar het schijnt hebben sommigen het opgegeven. Zij willen thans niet meer weten WAAROM WIJ SLAPEN, maar WAAROM WIJ KUNNEN WAKKER BLIJVEN. Zij hebben het probleem dus omgekeerd. Een van die specialisten verklaarde onlangs : Wakker zijn is niets anders dan de slaap die voorbijgaand wordt gestoord. Volgens die specialist dus is de natuurlijke staat van de mens de slaap. Het wakker worden of wakker blijven is het resultaat van bepaalde oorzaken die onze slaap komen storen : de honger, een schok en de noodzakelijkheid te moeten werken om zijn brood te verdienen. Misschien is dit echter slechts een boutade van de geleerde...

Slapen als een os bestaat niet en nochtans was maarschalk Joffre niet met een kanonschot wakker te krijgen ! Napoleon sliep, naar het schijnt, slechts 4 uur per nacht !

Het spreekwoord zegt : slapen als een os. Men bedoelt hier een zeer vaste, diepe slaper. De mensen die het kunnen weten zeggen : zo'n diepe slaap bestaat doodgewoon niet ! Het bewijs daarvoor is

GEHEIMEN VAN DE SLAAP

dat we wakker worden. In de slaap sluimeren de zintuigen in. Zij verdoven als het ware, het energieverbruik daalt tot op zijn laagste punt, het organisme rust en doet nieuwe krachten op. Men zou kunnen zeggen dat de batterijen opnieuw geladen worden. Iedere mens heeft zijn eigen slaapritme. Sommige mensen kunnen zeer moeilijk opstaan 's morgens. Zij zijn een beetje suf, een beetje traag tot het middag wordt en dan ineens klopt het levensritme sneller. 's Avonds om 8 uur zijn ze in topconditie en in staat bergen te verzetten. Andere mensen gaan met de kippen op stok, maar 's ochtends zijn ze zo kwiek als vinkjes en kunnen onmiddellijk beginnen met hun werk. Men zegt dat Napoleon slechts 4 uur per nacht sliep, maar dat hij tijdens de dag af en toe een dutje deed. Maarschalk Joffre had zijn slaap blijkbaar hard nodig. Het was streng verboden hem te komen wekken als hij sliep. Hij wou volledig fit zijn wanneer het er op aankwam. Hij kon zeer lang wakker blijven, maar wanneer hij eenmaal sliep, kon geen kanonschot hem uit het dromenland halen !

De behoefte aan slaap verschilt naar gelang de leeftijd. Een baby van 3 maanden moet 20 uur slapen op 24, een volwassen mens van 8 tot 10 uur.

Een man zit in de trein, het eentonig geratel van de wielen doet hem knikkebollen, hij vecht nog even tegen de slaap maar dan geeft hij het op... Welk geheim mechanisme beveelt die slaap ?

Wanneer wij indutten, staken wij meteen onze activiteit. Onze waakzaamheid verslapt, wij zijn ons zelfs niet altijd meer bewust van onze omgeving. De vormen vervagen. Tenslotte verdwijnt alles. Wij slapen. Waar ligt de oorzaak ?

Gedurende lange tijd heeft men gedacht dat het bloed van een vermoeid lichaam schadelijke elementen, giftige stoffen afgescheiden door het organisme, naar de hersens voert. Thans weet men dat de zaak nog veel ingewikkelder is.

Ergens in de hersenschors zit het mechanisme dat ons doet slapen. Waarom en hoe werkt dit mechanisme ? Dat is nog altijd een geheim. Men kan slapen door vermoeidheid, door uitputting. Men kan ook slapen omdat het een gewoonte is. Men kan ook in slaap vallen door steeds weer hetzelfde eentonige geluid. Heeft de slaap je nog nooit in de trein overvallen ? Nochtans, je was niet moe... Het geratel van de wielen suste je in slaap !

Moest men de hele mensheid gedurende een week doen slapen... dan waren meteen alle zwaarwichtige problemen opgelost !

De slaap doet deugd ! De slaap ontspant ! Hij is een weldaad voor de mensen ! Een Zuid-Amerikaanse professor heeft eens gezegd : « Niemand slaapt genoeg : De hele wereld is over het kookpunt heen ten gevolge van twee moordende oorlogen en heel de moderne rompslomp. Iedereen is uitgeput. Indien alle mensen een voldoende aantal uren rustig zouden slapen, dan zou de misdadigheid op slag afnemen. De mensen zouden zich veel beter kunnen beheersen en vrolijker zijn. De verstandhouding tussen de mensen en de volkeren onderling zou vlotter van stapel lopen en beter mogelijk zijn. De internationale problemen zouden opgelost worden. Indien men alle mensen kon verplichten onder de dekens te kruipen en acht dagen te slapen, dan zou de wereld er voor heel de mensheid heel anders en veel beter uitzien ! »

In de vorige eeuw zei een Duitse geneesheer reeds : « Breng gerust de helft van je leven slapend door, je zal de andere helft dubbel leven ! »

DE GEHEIMEN VAN DE SLAAP

IN DE ARMEN VAN MORPHEUS

Mika, een Russische hond, was stijf van reuma. Hij werd naar een ziekenhuis gebracht en sliep drie maanden. Mika had zijn jeugd weergevonden en leefde daarna nog zeven jaar. Ook voor de mensen is de slaap een geneesmiddel en voor een heleboel ziekten wordt de slaap thans als enige en radicale remedie gebruikt. De slaapkuren worden toegepast in gespecialiseerde ziekenhuizen. Ze duren over het algemeen veertien dagen. Gedurende die tijd slaapt de zieke 20 uur op 24 !

Morpheus was in de Griekse mythologie de god van de dromen en zoon van Hypnos, de slaap. Hij verscheen in de dromen en thans zegt men nog steeds : « hij ligt in de armen van Morpheus » voor iemand die vast en gerust slaapt.

De slaapziekte wordt in Afrika overgebracht door de tseetseevlieg. De zieke heeft hoofdpijn, soms ook krampen. Het kan jaren duren vooraleer de ziekte ernstig wordt. In het laatste stadium slaapt de zieke voortdurend. Hij slaapt tot in de dood.

Eustache Hurnett verloor de slaap in 1908 en heeft hem nog steeds niet weergevonden ! Eustache Hurnett is een Engelse boer die sedert vijftig jaar niet meer slaapt. De oorzaak daarvan kon niet worden ontdekt. Hurnett leest 's nachts.

Een geheimzinnig slaapmiddel : in de laboratoria van het Amerikaanse leger zoekt men naar een slaapmiddel dat ganse steden zou doen inslapen. Men zou dus de oorlog kunnen winnen zonder mensen te doden.

De Fransen slapen slecht. Recente statistieken hebben uitgewezen dat 52 % van de Fransen aan slapeloosheid lijdt. De beste slapers zijn de Noren.

Een wiegend bed : een Engelsman is ten strijde getrokken tegen de slapeloosheid. Hij heeft een bed gebouwd, dat door een electrisch mechanisme zachtjes gewiegd wordt. Een uitstekend middel, naar het schijnt !

Epimenides uit Cnossus, Kreta, VIe eeuw vóór Christus, sliep — aldus vertelt de legende — gedurende 57 jaar. Gelukkig werd hij nog net op tijd wakker om gedichten te schrijven en godsdienstige hervormingen in te voeren.

Het **slaapwandelen** is een ziekte. Het gebeurt dat de slaapwandelaar activiteiten heeft die, normaal, gereserveerd zijn voor de mensen die klaarwakker zijn, zoals bv. het lezen. Mensen die aan slaapwandelen lijden moeten een arts raadplegen.

Snurk niet zo luid ! Een Amerikaanse knutselaar heeft er iets op gevonden om het snurken radicaal te doen ophouden... Een trompet die men onder het oorkussen van de snurker legt en die men van op een afstand kan doen schallen.

Onze dromen zijn een mysterie. De specialisten zijn van oordeel dat wij allemaal iedere nacht dromen, meestal echter vergeten wij onze dromen. Men meent dat de mens met regelmatige tussenpozen droomt, behalve dan gedurende de eerste momenten van zijn slaap. De gemiddelde duur van een droom : een kwartier.

Waarom geeuw je ? Het geeuwen is waarschijnlijk het uitstoten van kooldioxyde door de vermoeide bloedcellen. Het geeuwen is een diepe, krampachtige a d e m h a l i n g. Men geeuwt als men honger heeft, men geeuwt als men slaap heeft en als men zich verveelt. Hopelijk geeuw je niet als je dit artikel leest !

Baby's moeten 20 uur op 24 slapen. Volwassenen hebben van 8 tot 10 uur slaap nodig.

IK WIL DAT JE SLAAPT... SLAAPT... SLAAPT...

Het zandmannetje is gekomen en heeft in hun ogen zand gestrooid. Zij slapen...

« Ik wil dat je slaapt... slaapt... slaapt... » zegt de hypnotiseur tot een man die zich bereidwillig voor dat experiment leent. In de zaal houdt iedereen de adem in en wat gebeurt er ? De man ziet er niet uit alsof hij slaapt en nochtans voert hij als een robot al de bevelen uit van de hypnotiseur.

De man werd in een hypnotische slaap gedompeld. Het hypnotisme is een fenomeen waarover men nog weinig afweet. Het hypnotisme bestaat echter. Het is nog niet zo lang geleden dat in Engeland een jong meisje werd geopereerd onder hypnose. De operatie duurde 70 minuten, het meisje had er helemaal niets van gevoeld.

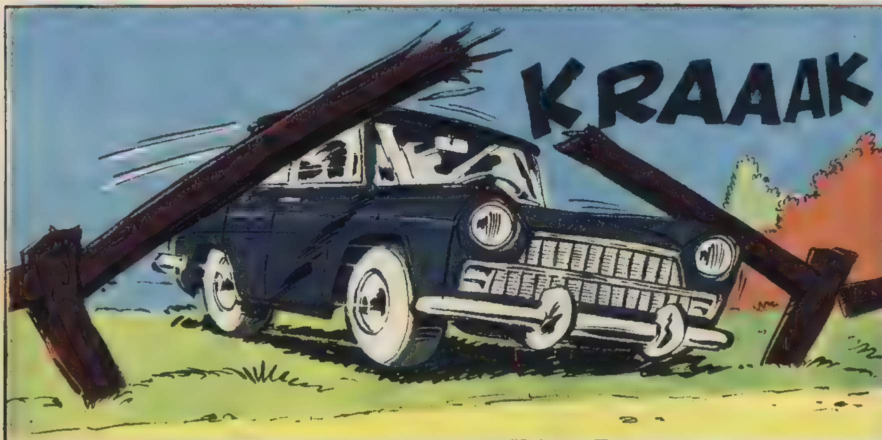
Het hypnotisme was gedurende lange tijd de zaak van goochelaars en rondtrekkende amuseurs. Thans houden de geleerden er zich mee bezig. Zij trachten dit natuurlijk fenomeen te ontraadselen. In sommige gevallen wordt de hypnose toegepast in de geneeskunde.

SPAGHETTI IN 'S

Sjoert en Kwilsky worden achtervolgd door de vijand

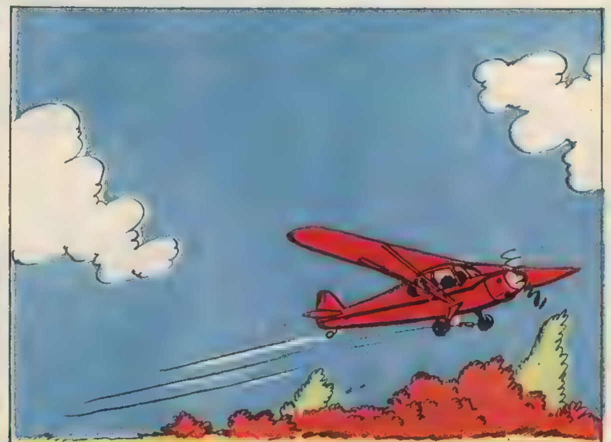

konings narren

DOOR ATTANASIO
TEKST GOSCINNY

...n Abdoel el Sofa en zij nemen hun toevlucht tot een list...

SPORT

Driemaal recordhouder: de mijl, de 800 m. en de 880 yards

PETER SNELL wil in 1964 op de Olympische Spelen van Tokio de 1500 meter lopen !

ROGER MOENS heeft zich verplicht gevoeld in acht dagen tijd twee peperdure felicitatietelegrams te sturen naar Peter Snell in Australië. Onze nationale kampioen was beslist een tikkeltje ontroerd toen hij zijn rivaal van de Olympische Spelen te Rome, Peter Snell, feliciteerde.

Peter Snell is niet de eerste de beste. Hij was reeds recordhouder over de 800 meter toen hij het record over de mijl, dat op naam stond van de Australiër Herb Elliott, te lijf ging en het brak. Daarmee was Peter Snell echter niet tevreden. Een week later brak hij het record van Roger Moens : 1 minuut 44 seconden 3/10, daar waar het record van Roger Moens 1 minuut 45 seconden 7/10 was geweest. Moens, die wist dat Snell in staat was het record te breken, was toch nog verbaasd. Hij had niet gedacht dat het zo spoedig zou gebeuren en zo scherp afgetekend.

Peter Snell heeft dan ook meteen maar het record over de 880 yards, dat op naam stond van de Amerikaan Tom Courtney, verpulverd. Dat waren dus drie records in een week tijd en ook dat is een record ! Peter Snell is een stevige atleet : 1,83 m groot, 80 kilo zwaar. Hij is nog maar pas 21 jaar oud en heeft dus nog een lange carrière voor zich, die schitterend belooft te worden. Hij heeft zich reeds laten inschrijven voor de Olympische Spelen die in 1964 te Tokio zullen gehouden worden en hij wil niet alleen de mijl lopen, de 800 m en de 880 yards, maar ook de 1500 m. Peter SNELL heeft zijn naam verdiend, want SNEL is hij alleszins !

WIL JE ALLES WETEN ★ WIL JE ALLES WETEN ★ WIL JE ALLES WETEN

● **Archie Moore, wereldkampioen halfzwaargewicht, werd voor de rechtbank gedaagd door een van zijn oefenpartners Don Gross. Archie had Don Gross namelijk twee tanden uitgeslagen en daarvoor eiste Gross een schadevergoeding van 200 dollar. De rechter oordeelde dat Don Gross betaald was om zijn werk te doen en dat hij de gevolgen van zijn gevaarlijk baantje moest dragen...**

● *De Canadese ijshockey kampioen Camille Glinas kwam naar Frankrijk om er enkele matchen te betwisten. Dat is natuurlijk niet zo sensationeel. De Fransen hebben echter eens naar het paspoort van de Canadees gekeken en zij vonden het zo vreemd dat naast* beroep *het volgende vermeld stond : hockeyspeler-*liefhebber.

● De oud-skikampioen Toni Sailer is sedert hij niet meer meedingt aan grote skiwedstrijden 5 cm gegroeid. De Franse basketballspeler Jean-Paul Beugnot is kleiner geworden... Officieel was hij eerst 2 m 7 lang. Toen hij laatst even voor een grote match werd gemeten, bleek het dat hij 3 cm kleiner geworden was.

● **Hassan Akesbi, centervoor van Stade Reims, heeft een proefballonnetje opgelaten. Hij zei : « Ik denk dat ik weldra voor Real Madrid zal spelen ! ». De leiders van Stade sloeg de schrik reeds om het hart en zij namen inlichtingen in Madrid. De leiders van Real wisten er echter niets van af. Waarschijnlijk heeft Hassan Akesbi dus hardop gedroomd...**

● *De wereldkampioen haangewicht Eder Joffre (Braziliaan) wil de bokshandschoenen met Kerstmis aan de haak hangen.*

● De Cubaanse bokser Angel Garcia en de Argentijnse voetbalspeler Munoz, die speelt voor Red Star-Parijs, zijn dikke vrienden. Zij hebben samen een wagen gekocht, waarmee zij om de beurt mogen rijden.

● **De Tunesische bokser Omrane Sadok had, net voor zijn match tegen Michel Lombardet, de rechterhand gewond. Daar men vreesde dat de pijn te erg zou worden en hij zijn rechterhand niet zou kunnen gebruiken, diende men hem een inspuiting met novocaïne toe. De werking zou drie rounds duren. Tijdens de derde ronde kon Sadok Lombardet met een flinke rechtse naar het dromenland sturen...**

JOHN UELSES is een knap polsstokspringer: bijna 5 meter! Hij werd geboren te Berlijn in 1937 en droeg de naam Hans Feigenbaum

HANS FEIGENBAUM is sedert vier jaar Amerikaans staatsburger. Hij is een knap polsstokspringer en sprong onlangs 4 m 89. Hij is dus niet meer zo heel ver van de 5 meter verwijderd en het is best mogelijk dat hij het in de loop van de volgende maanden zo ver brengt. John is de eerste polsstokspringer die een stok uit glasvezels gebruikt. Een Amerikaanse manager heeft hem ontdekt te Berlijn en heeft hem kunnen meetronen naar de Verenigde Staten, waar zijn opleiding als atleet voltooid werd. Toen Hans van nationaliteit veranderde werd hij John Uelses.

Wij wensen Hans-John veel succes!

Voor Bordeaux-Parijs rekent **BERNARD GAUTHIER** *op de onverwoestbare Wim Van Est*

BERNARD GAUTHIER heeft de klassieke wegrit Bordeaux-Parijs viermaal gewonnen. Hij hoopt dit jaar een nieuwe overwinning te behalen, zij het dan ook niet als wielrenner. Gauthier heeft naar de raad geluisterd van zijn ex-baas Antonin Magne en de fiets voor goed aan de haak gehangen.

Hij begint thans een nieuwe carrière, nl. die van technisch directeur. Als renner heeft hij steeds gereden voor Mercier-BP. Thans wordt hij technisch directeur voor een concurrerend merk, nl. Liberia-Grammont.

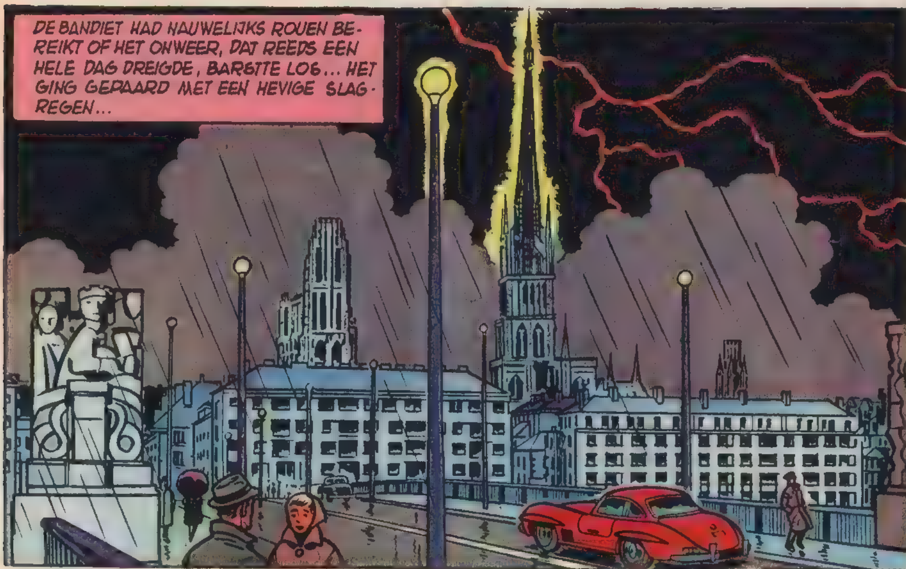
Naar wij vernemen heeft Gauthier zijn krijgstaktiek reeds uitgestippeld. Hij verklaarde onlangs : « Voor de Ronde van Frankrijk heb ik Anglade en ik ben er van overtuigd dat deze renner bij de eersten zal eindigen. Voor de klassieke wegwedstrijden heb ik De Cabooter en eventueel ook Van Vaerenberg. Om de rit Bordeaux-Parijs te winnen reken ik vast op Wim Van Est. Zelf kan ik niet meer meedoen... Wanneer men veertig is, is men te oud voor zo'n marathon. Ik hoop echter dat mijn vriend Wim Van Est met de palm gaat lopen! »

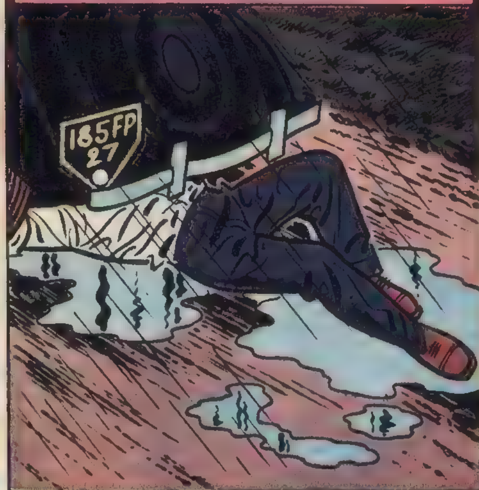

RAYMOND REDING *presenteert*

JIMMY TORRENT JARI in HET 3

Jari maakt zich bezorgd over het vertrek va

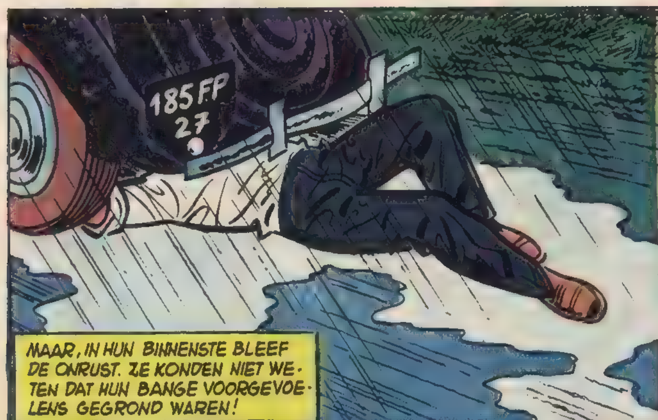

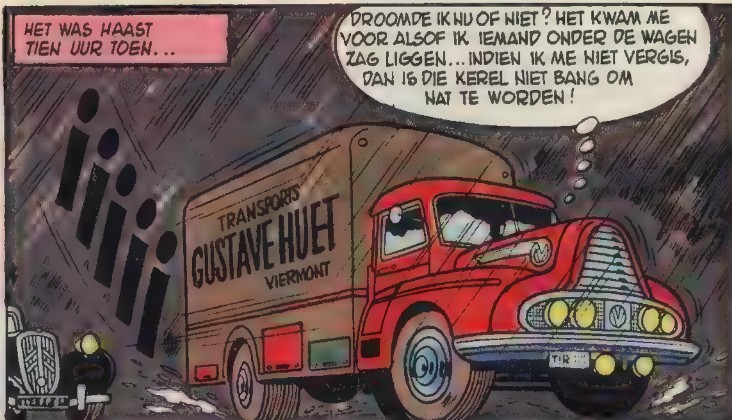

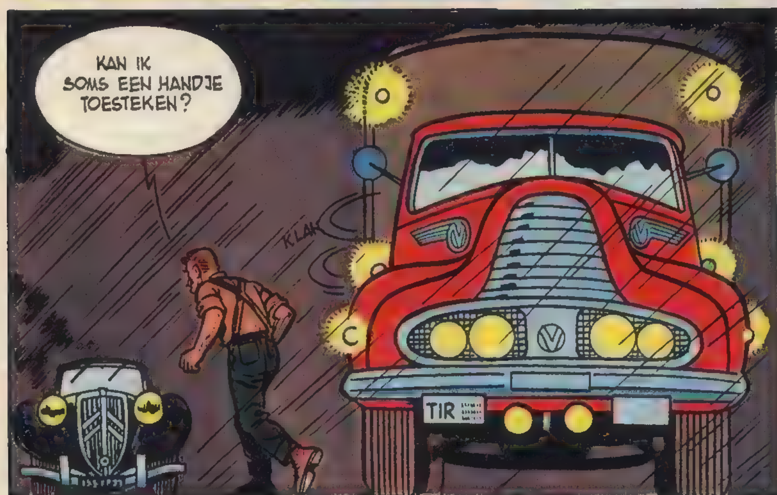
DOELPUNT

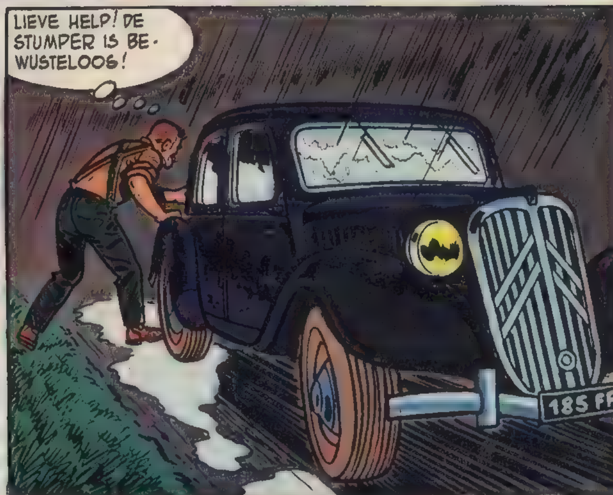

mmy en met reden want Jimmy krijgt pech...

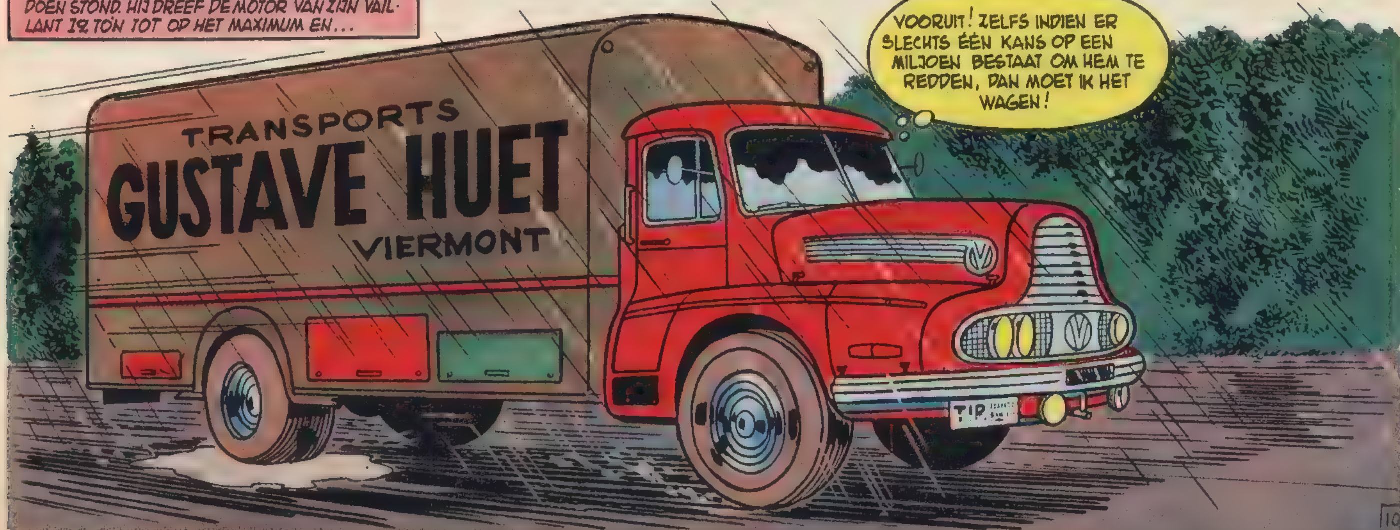

WORDT VOORTGEZET

DE NOODKLOK LUIDT

Roman door Paul Berna
Geïllustreerd door Frans Craenhals

Hubert en Chomel vertrekken met een rode kano van de Mérovéetoren om hulp te halen. Zij vinden het bos van Arcy en directeur Brossay...

17 HOOFDSTUK

Drie mannen in een rode boot

Met een flinke pagaaistoot stuurde Hubert de Labrador in het groen van de oever. Chomel sprong voorzichtig aan land. Hij wankelde even. Hubert bleef rustig zitten. Die oude kano beviel hem en de lust naar het avontuur had hem opnieuw te pakken.

Kom onmiddellijk terug !

INDIEN Juillet ons niet zo vlug gewaarschuwd had, zouden we allemaal verdronken zijn, vertelde de directeur. Ik had een kamp laten opslaan vlak bij de struiken die je daar ziet. Juillet was met de bestelwagen opnieuw vertrokken voor zijn laatste reis. Hij was halfweg de helling toen hij zag dat de weg van Bohalle plotseling onder water spoelde. De eerste golf, de hoogste, kwam op dit ogenblik reeds op het noordelijk punt van het bos van Arcy afgestroomd en zette heel de omgeving blank. Hij had nog net de tijd om te draaien en ons te komen verwittigen. Wij namen vliegensvlug pak en zak en vluchtten honderd meter hoger. Twee minuten later was de plaats waar wij ons eerste kamp hadden gehad totaal ondergespoeld door de vloedgolf. Een dag en een nacht hebben wij ons moeten verdedigen tegen de regen, het water dat steeds maar hoger kwam en de wind. Voortdurend moesten wij verhuizen, ons toevluchtsoord werd ieder uur kleiner. Om de twee uur konden wij in kleine groepjes wat slapen in een van de drie wagens. Er zijn tien zieken en twee gewonden. Boris en Lacour werden door een vallende boomstam getroffen. Kom nu vlug en ga bij de anderen. Pater Fabien en Juillet trachten een vuur aan te leggen. Al de benzine die wij nog hebben zal er moeten aan geloven, maar misschien hebben wij binnen vijf minuten toch iets warms te drinken...

Tot aan de kuiten in zijn deken gewikkeld ging Chomel naar het kamp, dat men achter de bomen en tussen de struiken vaag kon onderscheiden. Gedeeltelijk beschermd door de wagens, had men tussen de bomen enkele zeilen gespannen. Enkele jongens lagen naast elkaar in de modder te slapen. Ze deden denken aan lijken op een slagveld. Achter de ruiten van de 203 en van de 2 PK kwamen een paar zeer bleke gezichten te voorschijn. Pater Fabien, Juillet en Yvon Trévidic zochten wanhopig naar wat brandhout. Hun vuur wou maar niet branden.

Er hing nog steeds een grijze nevel over het land, die alles in het schemerduister liet. Zeer waarschijnlijk verborg die nevel nog grote, donkere wolken, die slechts op een windstoot wachtten om ineen te storten.

Brossay was nog niet van zijn angst en zijn zorgen bevrijd. De hemel had nog steeds iets dreigends.

— De zondvloed van gisteren en de dijkbreuk hebben de hulporganisatie totaal ontredderd, zei Brossay tot Boisson de Chazelles. Alles wat drijvend was tussen Tours en Angers werd meegesleurd. In de Loire zelf en aan de andere kant van het bos, heeft de stroom de snelheid en de kracht van een bergstroom. Toen het kalmer geworden was, de dag was nog niet aangebroken, heb ik een oude snelboot van de rijkswaterstaat zien voorbij varen om enkele drenkelingen te gaan redden: een handvol mensen op een notedop om duizenden noodlijdenden te helpen !

— Ik heb die boot voorbij de Mérovéetoren zien varen. Er zaten heel wat mensen op het dek, zei Hubert.

— Honderden mensen hebben de nacht op het dak van hun woning moeten doorbrengen. Zij waren er nog erger aan toe dan wij... Maar ik zie niet in hoe lang we hier nog zullen kunnen standhouden. Wij hebben geen vuur, geen eten en ook geen geneesmiddelen.

Hubert drukte zachtjes op de pagaai om de Labrador van de oever te stoten. De rode kano gleed achterwaarts en dreef weldra op twee meter van de oever.

— Ga ginds in de struiken aanleggen, zei Brossay. Wij moeten die boot houden, wij hebben hem wellicht nog nodig...

Maar Hubert stootte de boot verder af in tegenovergestelde richting.

— Waar ga je naartoe ? vroeg Brossay met scherpe stem, een stem die in die doodse stilte zeer ver weergalmde.

— Ik ga mijn makkers halen, antwoordde Hubert terwijl hij het hoofd omdraaide. Ik heb geen tijd meer te verliezen! Men verwacht me over een half uur aan de Mérovéetoren. Indien ik nog langer talm, zullen ze denken dat ik verdronken ben.

Brossay stond er beteuterd bij te kijken. Dat stille water verborg nog duizenden listen. Het gevaar kon ieder ogenblik weer komen opduiken. De mist wiste bovendien alle herkenningspunten uit.

— Je bent gek! riep Brossay. Het is al heel mooi dat je ons gevonden hebt. Een tweede maal zal je dat geluk niet hebben. Kom onmiddellijk terug!

Hubert stak zijn arrogante lange neus in de lucht en keek eens over zijn schouder. De directeur van Château-Milon, die zich daar op die eenzame slijkerige oever stond dik te maken, was erg komisch.

In zijn wanhoop wendde Brossay een laatste middel aan om de jongen te doen terugkomen. Hij vermoedde niet hoe blij z'n argument de jonge avonturier maakte:

— Kom terug! Ik beveel je terug te komen! Boisson de Chazelles, indien je niet onmiddellijk terugkeert, dan moet je het college op staande voet verlaten, begrepen!

— Welk college? antwoordde Hubert droogweg en met een breed gebaar wees hij naar het water dat alles had ondergespoeld.

Dan begon hij ernstig en snel te pagaaien en het geroep van Brossay verstilde langzaam. Weldra hoorde hij niets meer en hij was alleen te midden van het water en de mist. Het duurde niet lang of de wegwijzer verscheen aan bakboord. Alles ging dus opperbest. Hubert moest nu naar het noordwesten sturen en de ingebeelde lijn van de ondergespoelde weg volgen. Hij pagaaide ritmisch en flink, maar de koude begon zijn armen toch te verstijven. Die koude moest hij thans maar vergeten en liever denken aan de prachtige geschiedenis die hij zijn kameraden van een dertiende college — het college dat op de vervelende schapestal van Château-Milon zou volgen — zou kunnen vertellen.

— Het leven is mooi! riep Hubert opgeruimd en hij pagaaide maar.

Aan het zuidvenster van de Mérovéetoren zagen Sala en zijn gezellen eensklaps de rode vlek van de Labrador als bij magie uit de nevel komen. Vignoles zei niets, maar hij dacht dat Boisson de Chazelles erg veranderd was en dit in zijn voordeel.

— Is alles goed verlopen? riep Sala.

— Uitstekend! Brossay zendt jullie zijn groeten. Over het kamp dat ze daar hebben opgeslagen wil ik maar liever niet praten. Wat ik er van gezien heb leek me alles behalve gezellig.

Hij legde aan onder het venster en maakte de Labrador aan het touw, gemaakt uit beddelakens, vast. Dan liet hij zijn twee armen zakken. Hij was toch erg moe. Een dun rookstraaltje kwam uit het torenvenster.

— Job heeft nog wat chocolade gevonden in zijn zak, verklaarde Picard. Wij hebben dit laten smelten in een eetketeltje. Het is maar een dun brouwsel, maar het is warm en zoet...

— Zet de molen maar niet in brand! riep Hubert lachend. Want dat zou het toppunt zijn... De brandweer heeft op dit ogenblik wel wat anders te doen!

Ze lachten allemaal, maar het was niet echt gemeend. Hun lach verborg de angst die nog steeds op hen woog. De hemel was zó donker en men wist niet of de storm niet weer zou opsteken.

Sala boog zich naar buiten en zei ongeveer hetzelfde als Brossay, maar veel vriendelijker.

— Nou is het genoeg voor vandaag. Chomel is veilig. Kom maar weer naar boven en blijf hier. Indien je iets moest overkomen, ben ik verantwoordelijk... Kom naar boven en drink wat chocolade!

Maar Hubert bleef in de Labrador zitten en vergenoegde er zich mee de schouders op te halen. Hij keek eerst naar zijn uurwerk en dan naar het venster en riep:

— Wie gaat er met me mee? Het is nog maar negen uur. Wij kunnen zonder gevaar een tweede reis maken en ditmaal met zijn drieën, indien er maar één van de passagiers wil helpen pagaaien... Wij kunnen niet verdwalen. Halfweg staat er zelfs een wegwijzer. Dat is geen grapje, hoor!

Sala en Vignoles deden alsof die vraag hen geen snars aanging en zij keken de andere kant uit.

— Wel, ik ga dan maar, zei Charpenne en hij liet zich naar beneden glijden.

Job Trévidic en Picard stonden naast elkaar in het venster en aarzelden. Wie van hen zou gaan?

— Wel, wie komt er nog naar beneden? riep Hubert. Schiet op!

Picard, die groot en sterk was en van geen kleintje vervaard, kon het in de toren die open stond voor alle weer en wind, beslist nog tien dagen uithouden. Hij was ook moedig en dacht: « Van ons tweeën is Job beslist de man die in het bos van Arcy de grootste diensten kan bewijzen. » Hij hield er echter niet aan zich zo edelmoedig te tonen en daarom won hij z'n slag met een argument dat niemand verbaasde:

— Wat eet men ginds? vroeg hij en keek daarbij zeer bezorgd.

— Sardientjes 's middags en sardientjes 's avonds! antwoordde de burggraaf, die er helemaal niets over wist en wie dat aspect van de zaak ook helemaal niets kon schelen.

— Dan blijf ik hier! verklaarde Picard. Waarom zulke reis maken om hetzelfde menu te vinden? Bovendien ben ik van oordeel dat de sardientjes in de Mérovéetoren bijzonder lekker smaken.

Job maakte geen smoesjes. Hij nam het touw en liet zich naar beneden glijden.

Sala en Vignoles kwamen weer in het venster staan om de anderen te zien vertrekken. Het bootje zakte wat dieper, maar het leek nu vaster te liggen op het loodkleurige water, dat zich als een spiegel tot in het oneindige uitstrekte. Hubert maakte de kano los en duwde hem af. Charpenne zat vooraan in het bootje op de knieën en pagaaide.

— Kom nu niet meer terug! riep Sala die de handen als een hoorn aan de mond had gezet. Het water zakt. Wij kunnen hier rustig wachten tot er hulp komt opdagen!

— Binnen een uur ben ik hier weer! gilde de burggraaf koppig. Je kan op me rekenen!

WORDT VOORTGEZET

Wie gaat er met me mee?

DE OPDRACHT VAN MAJOOR REDSTONE

EEN AVONTUUR VAN HASSAN EN KADDOER

TEKENINGEN: J. LAUDY

De majoor werd bestolen en tracht een middel te vinden om het geld van het regiment terug te betalen.

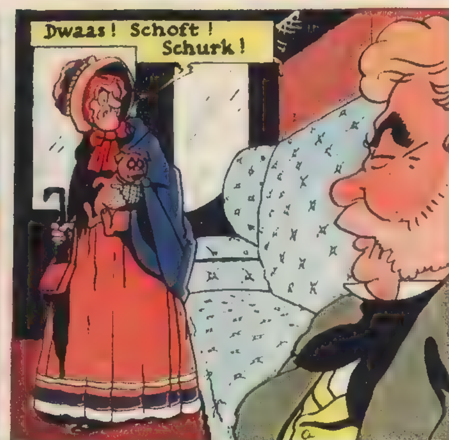

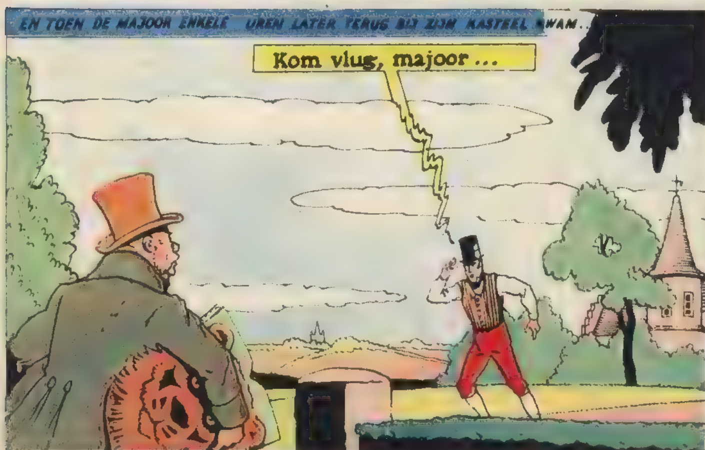

WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE

OPLOSSINGEN

1 kocht een hemd,
2 een tirolerhoed,
3 een wandelstok,
4 een schooltas,
5 een dameshoed,
6 een muziekboek en
7 een bril.

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

Dirk Jongert, Gerardstraat 56, Brussel 4, is Nederlander, doch woont in België. Hij zou graag corresponderen met een landgenoot van 15 of 16 jaar. Dirk houdt veel van onderwatersport en luistert graag naar klassieke muziek en jazz.

Albert Dousy, H. Hartstraat 42, Izegem, zoekt een pennevriend uit Nederland of Frankrijk. Zijn hobby's zijn paardrijden, muziek, tennis, zwemmen.

Annette Goossens, Steenweg op Brussel 522, Jezus-Eik, België, wil pennetwisten in het Nederlands of Frans met een meisje uit Spanje, Noorwegen of Amerika. Annette is een sportief meisje dat dol is op reizen en luchtvaart.

Danielle Hombrouckx, Ten Zilveren Dennen, Waasmontstraat, Landen, is een trouwe lezeres van Kuifje. Ze zou graag in het Frans corresponderen met een meisje van 16 à 17 jaar. Wie schrijft Danielle een briefje ?

Het weekblad « KUIFJE » : 17e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

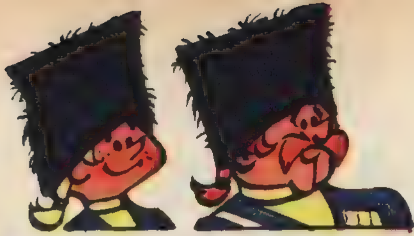
Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* 22.56.00

HANSJE en de

De kolonel wil Astropine ondervragen

prins van Jitomir

och hij weet niet wie de beulen zijn...

TEKENINGEN BERCK
SCENARIO Y. DUVAL

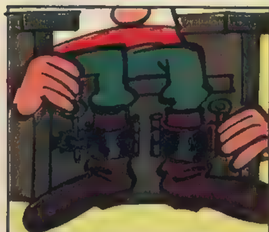

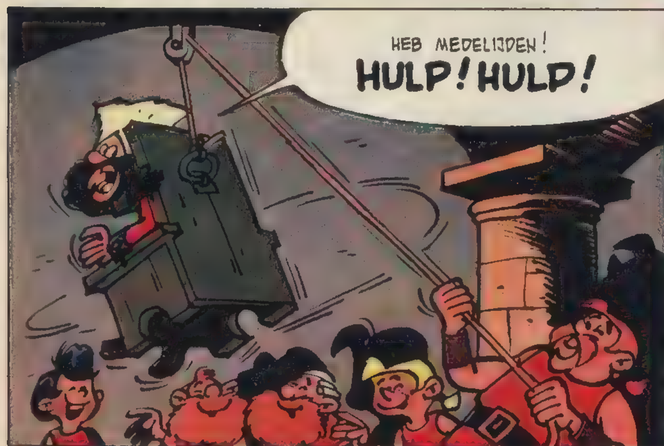
PLIK!... PLAK!... PLOK!...

WORDT VOORTGEZET

RIJDEN IS ZO HEERLIJK !

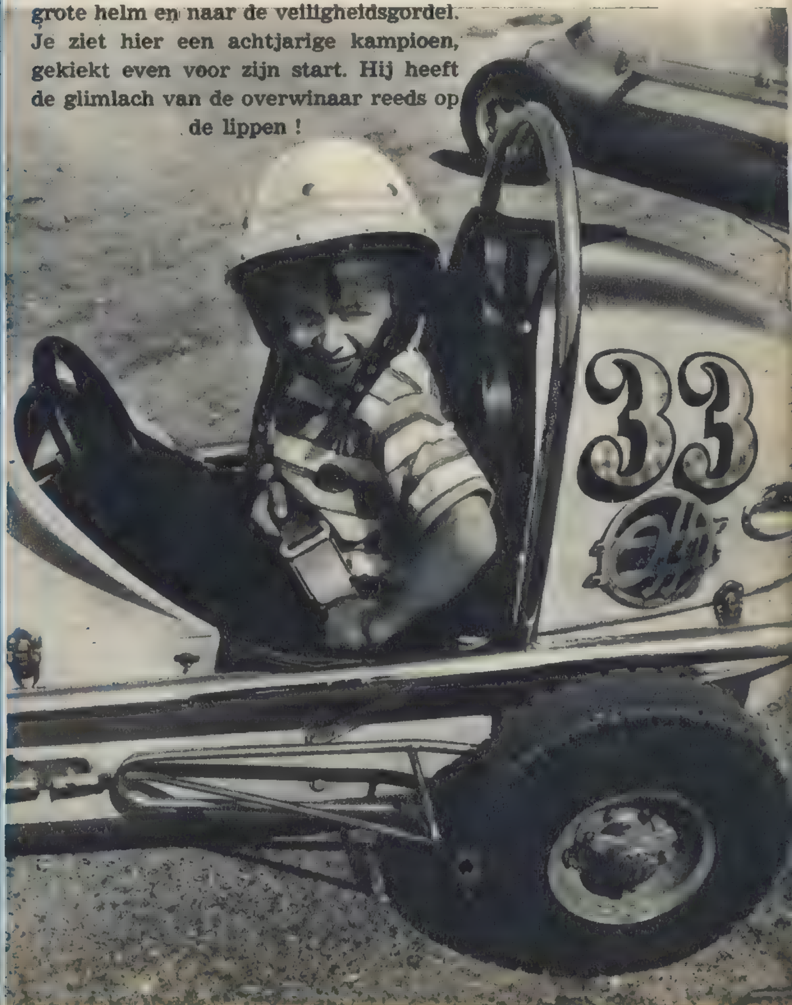
DE kleuterscholen die up-to-date willen zijn hebben op hun programma autoracen geschreven. Wij hoeven het je natuurlijk niet te vertellen dat het hier gaat om kleuterscholen in de Verenigde Staten. Inderdaad, over de grote plas verkoopt men de beroemde Midget in miniatuur. Tijdens het weekeinde worden de grote parkings van de « Shopping-centers » veranderd in èchte racebanen. Wanneer men de foto's ziet die wij hierbij publiceren, dan is iedere commentaar overbodig. Die jongelui vermaken zich dol. De wagentjes zijn prachtig, zij hebben een motor van 2,5 PK en de snelheid ligt op ongeveer 55 km per uur. Voor de allerjongsten zorgt men er echter voor dat zij niet sneller kunnen dan 35 à 40 km per uur.

Gezien de afmetingen van de wagen (en van de chauffeur) is dat nog steeds veel.

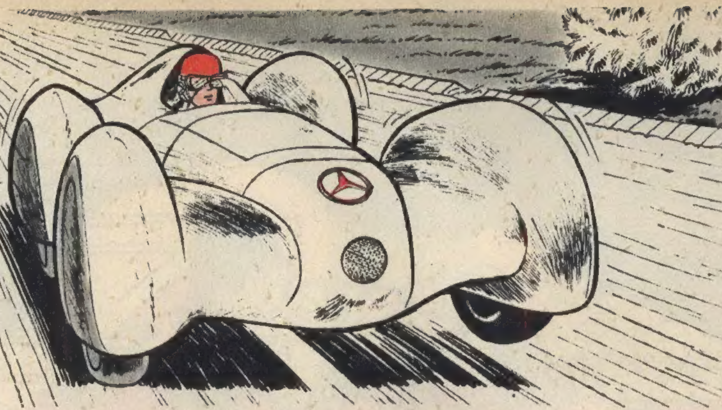
Wat is nu het doel van die racen ? Men wil bij de jongens een sportieve competitiegeest aankweken, men wil hen vertrouwd maken met de stuurkunst, met de verkeersreglementen en met het eerlijk en keurig rijden op de gewone autoweg. Het motto is : wees een heer in het verkeer !

De ouders interesseren zich voor de zaak, zij begeleiden hun kinderen en spelen de rol van manager en mecanicien. Het moet voor de jongelui veel prettiger zijn tijdens een vrije namiddag met zo'n fijn wagentje te kunnen racen, dan naar een bioscoop te gaan of voor een televisiescherm te zitten !

Ready ! Rijden maar ! Voor de veiligheid is gezorgd. Kijk maar even naar die grote helm en naar de veiligheidsgordel. Je ziet hier een achtjarige kampioen, gekiekt even voor zijn start. Hij heeft de glimlach van de overwinaar reeds op de lippen !

AUTO-NIEUWTJES

B.M.W. 1500

Met dertig B.M.W.'s 1500 worden proefritten gemaakt in het raam van de tweede testfase van die nieuwe wagen, typisch Europees, comfortabel en keurig afgewerkt.

Men heeft ons medegedeeld dat het eerste exemplaar van de « Reeks Nul » (gereserveerd voor de dealers) in de loop van deze maand naar Brussel is gekomen. De fabricatie in reeks zou kunnen beginnen in de maand juli.

TURBO-DART

Een Dodge, uitgerust met een turbinemotor van het type CR 2A heeft zonder moeilijkheden een afstand van 4.500 km afgelegd, d. w. z. dat hij van New York naar Los Angeles is gereden. De proefritten met de wagen gaven uitstekende resultaten en het is waarschijnlijk daarom dat Chrysler de turbinemotor reeds in het jaar 1963 in kleine reeksen wil gaan bouwen. Chrysler heeft ernstige kansen om de titel te krijgen van éérste constructeur van turbinewagens.

ID en *DS*

Na Luik-Sofia-Luik, de Ronde van Corsica en een flinke prestatie in de Rally van Monte Carlo triomfeerden de ID en de DS in de Sneeuw en IJsrally. Op ons kiekje zie je de gelukkige winnaars en hun wagens.

FORD...

Ford zal in de nabije toekomst twee nieuwe modellen op de markt brengen, een Engels en een Duits.

De fabriek van Dagenham zal weldra uitpakken met een nieuwe Zodiac, die naar het schijnt zeer snel is.

In Keulen staat er een nieuwe Cardinal op het getouw. Deze Cardinal zou een concurrent van de VW moeten worden.

LOTUS

XXII en XXIII... Dat zijn de nieuwe Lotus Junior en Sport. Over beide wagens zal men in het volgende seizoen zeer veel praten. Ze liggen lager, ze zijn fijner dan de vorige. Wij denken dat het zeer moeilijk zal zijn de wagens van Collin Chapman een wieltje te lichten...

ELVA

Elva is een kleine Engelse firma die een nieuwe 1100 Sport en Junior op de markt heeft gebracht. De Elva Sport is zoals de Lotus Sport XXIII slechts 66 cm hoog ! De modellen Lotus en Elva zullen waarschijnlijk voorgesteld worden in onze autokroniek Kuifje nr 20.

RENAULT BONNET

René Bonnet, constructeur van de D.B., heeft een accoord afgesloten met de fabriek Renault met het oog op een eventuele deelneming aan de 24 Uren van Le Mans van de auto's René Bonnet (ex-D.B.), uitgerust met een motor Renault.

Het zou niet de eerste maal zijn, want in 1954 hebben D.B.-Renault deelgenomen aan die competitie.

FIAT 1600 TC ?

Abarth zou op dit ogenblik plannen bestuderen om de Fiat 1500 Berline te veranderen in een 1600 Turismo Competizione. Diegenen die zich verheugen in het bezit van een 850 TC (afgeleid van de Fiat 600 D) zullen het er over eens zijn dat die 1600 TC een sensationele wagen zou worden.

Onlangs heb ik een proefrit gemaakt met de Fiat 1300 en 1500. Ik kan bevestigen wat ik schreef toen ik in de zomer 1961 uit Turijn terugkeerde : de 1300 en de 1500 zijn puike wagens !

Dat is een GRAP !

De fijne kaas LA VACHE QUI RIT geeft onze lezers de gelegenheid een leuke grap te vertellen. Ziehier dan het opstel van Martine Van Nerom (Ukkel) :

Het gebeurde vorig jaar, tijdens een schoolreis. Een dikke heer zat in hetzelfde treincoupé. De trein stopte in een station, de heer stapte uit. Toen de trein weer vertrok zag onze lerares dat de man zijn hoed in het bagagenet had vergeten. Ze nam de hoed, liep naar het venster en wierp hem de stationschef toe al roepend : « Een reiziger heeft zijn hoed vergeten ! » Een paar seconden nadien kwam de dikke heer hijgend in het coupé gestapt, hij had nog een restje van een sandwich in de hand die hij blijkbaar in het station had gekocht. De arme man heeft zich nadien beslist afgevraagd : « Maar waar ben ik toch met mijn hoed gebleven ! »

Vergeet je mama niet te vragen dat ze de kaas van alle jongelui koopt :

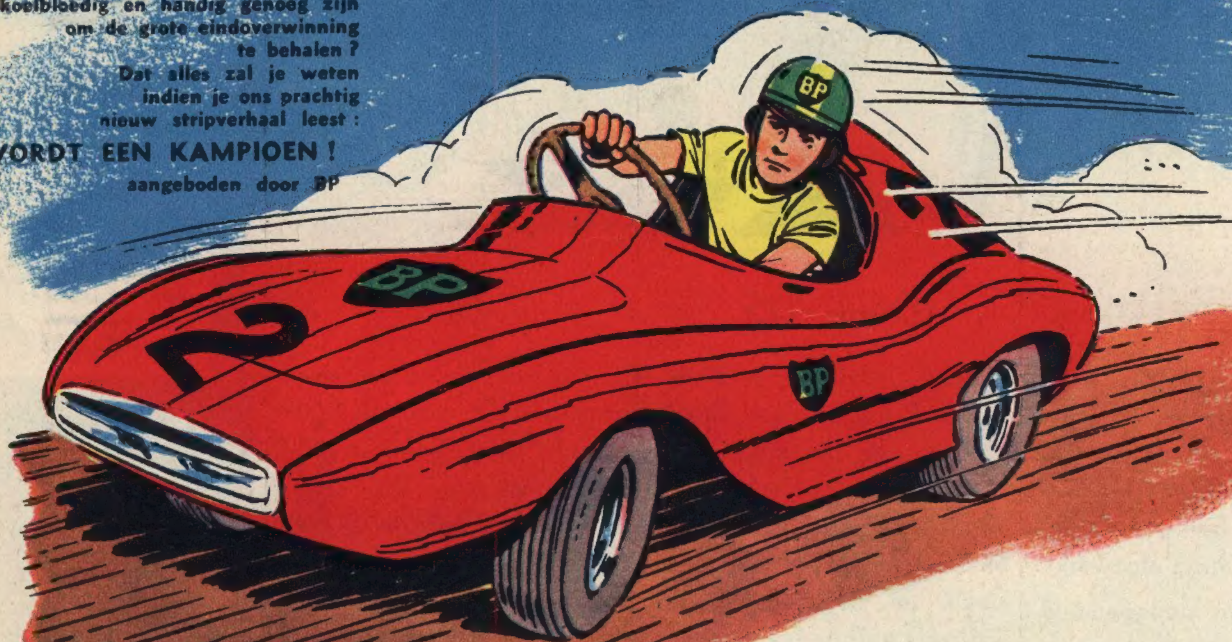
Pijlsnel heeft Henk Meert de laatste bocht genomen. Hij komt nu in rechte lijn naar het doel, naar de overwinning. Heeft hij het ronderekord gebroken? Zal de jonge racer koelbloedig en handig genoeg zijn om de grote eindoverwinning te behalen? Dat alles zal je weten indien je ons prachtig nieuw stripverhaal leest:

DAT WORDT EEN KAMPIOEN!

aangeboden door BP

EXCLUSIVITEIT

Dat wordt een kampioen

DE HELDEN :

Henk Meert : Hij is 12 jaar, een reuzekerel, net als jij trouwens. Henk werkt en speelt met evenveel overgave en vlijt. Hij koestert de droom eens een beroemd racer te worden. In afwachting — en dit bewijst dat hij een intelligente jongen is — verdient hij zijn éérste sporen als racer in « DE WEG DER BP JONGEREN ».

Rik Laarmans : Hij is 11 jaar en de onafscheidelijke vriend van Henk. Hij is een onbezorgde grapjas. Om de waarheid te zeggen, Rik heeft het buskruit waarachtig niet uitgevonden... Maar hij heeft een hart van goud en zijn vriendschap voor Henk is écht en hecht.

Guido Martens : Hij is een knap racer en zijn palmares van de twee laatste seizoenen bewijst dat hij een van de briljantste en puikste snelheidsspecialisten is. Zoals vele andere sterren uit de automobiel-wereld, begon hij op de moto.

Geert Uitendaal : Een knaap die nogal veel lef heeft. Eerlijk gezegd, ik betrouw hem niet helemaal. Hij werd van in zijn kleuterjaren erg verwend door ouders met een dikke portefeuille... Geert meent dat alle middelen goed zijn om z'n doel te bereiken. Misschien vergist hij zich daarin...

De anderen : Ze zijn te talrijk om ze allemaal te vermelden. De sympathieke ploeg van de trouwe vrienden van « De Weg der BP Jongeren » kan ik echter niet stilzwijgend voorbijgaan.

DE TEKENAAR

Neen, BP stel je Jean Graton niet voor, want je kent de onbetwiste meester van de suspense sedert lang. Jean Graton brengt je iedere week gezondheid, sportieve ontspanning. Hij kent de auto's zo door en door dat, wanneer hij potlood en tekenpapier neemt, er onvermijdelijk een racewagen te voorschijn komt! Was het geen knalidee aan Jean Graton te vragen of hij je iedere week zou willen vergasten op een denderend verhaal? De tekenaar zei JA en daarom krijg je thans het verhaal :

DAT WORDT EEN KAMPIOEN !

KALENDER 1962

De eerste « Weg der BP Jongeren » wedrennen zullen gehouden worden te :

LA LOUVIERE	Place Communale	van 11 tot 15 april
NAMEN	Place d'Armes	van 17 tot 19 april
LOKEREN	Grote Markt	van 20 tot 23 april
DOORNIK	Grote Markt	van 25 tot 27 april
ANTWERPEN	Groenplaats	van 28 april tot 1 mei
ROESELARE	Grote Markt	van 3 tot 6 mei

BRIEF UIT AARSCHOT

DE NACHTWAKER DEED ZIJN RONDE...

DE nachtwaker is een figuur uit de « goede oude tijd », die zoveel rustiger was dan deze jachtige eeuw met haar atoombomontploffingen en gierende raketten. Zelfs de afgemeten stap van de politieagenten wordt steeds zeldzamer in de nachtelijke stadswijken. De agenten doen thans hun ronde per auto. En binnen enige jaren wordt deze gemotoriseerde patroelje wellicht vervangen door hier en daar aangebrachte « elektronische ogen », verbonden met een centrale van waaruit robot-agenten bij het minste alarm ten strijde trekken...

Romantisch lijkt ze ons thans, de figuur van de eenzame nachtwaker, die bij maneschijn en pikdonkere nacht, over de hobbelige kasseistenen — de « kinderkoppen » — stapte, en zelfzeker waakte over de veiligheid en de rust van de hem toevertrouwde wijken. Zodra hij, op de toren van de kerk, het uur hoorde slaan, zong hij met ruwe, ongeschoolde stem één of ander stroofje, en blies daarna de hoorn, om zijn woorden kracht bij te zetten. Wanneer hij dan het voorgeschreven aantal uren gewandeld had, begaf hij zich geeuwend naar huis, om op zijn beurt onder de dekens te gaan.

Wanneer de nachtwaker één of meer verdachte personen opmerkte, bracht hij onverwijld de stadswacht op de hoogte, die dan uittrok om die kerels even aan de tand te voelen. Zag hij ergens deuren of vensters openstaan, dan moest hij de inwoners wekken.

Na het *aanzingen*, zoals men zijn « Bel Canto » noemde, blies de waker dus op zijn hoorn : te 23 u. viermaal, te middernacht vijfmaal, en dan telkens naar gelang het uur : éénmaal, tweemaal, enz. Naar onze verwende begrippen is zulke herhaalde, luidruchtige storing van de nachtrust erg onaangenaam. Vroeger waren de zenuwen van de mensen evenwel heel wat minder gespannen dan nu. Menig burger bleef dapper doorsnurken. Anderen namen tevreden kennis van deze blijk van stipte plichtsvervulling, draaiden zich eens om en sliepen weer in.

In de 19e eeuw kwamen de uurwerken meer algemeen in gebruik, het brandgevaar verminderde en de verlichting werd beter. Tevens werd het politiekorps flinker georganiseerd. De nachtwaker had afgedaan.

Een Brabantse stad, die voor een blijvende herinnering aan die tijd heeft gezorgd, is Aarschot. De Aarschottenaars, in onze rijke verzameling spotnamen op steden en dorpen, worden inderdaad *Kasseistampers* genoemd. Ook daar was het eertijds de gewoonte, er nachtpatroeljes op na te houden. De wakers, ten getale van negen, werden gekozen uit de burgerij « zonder onderscheid des persoons » en moesten van 22 u. tot zonsopgang, in groepjes van drie, de stad in elke richting doorkruisen, om dieven en ander gespuis te verhinderen een kwade slag te slaan.

Maar vermits de booswichten zich te Aarschot niet veilig meer voelden en geleidelijk hun werkterrein verlegden naar minder streng bewaakte gemeenten, werd die nachtelijke opdracht op de duur nogal eentonig. Er gebeurde niets ! En zo kwam het, dat de aangestelden feestelijk voor de « job » bedankten en in één of ander kroegje wisten binnen te geraken, waar tot bij het ochtendgloren de kaarten op tafel werden gegooid, waar zij de teerlingen lieten dansen en menige pot « Bruine » en druppel « Kwak » naar binnen laarsden. Met het begrijpelijk gevolg, dat de *wakers* 's morgens, « flink boven hun theewater », de bliksemende ogen en donderende stem van moeder de vrouw moesten trotseren. De dames, dit spelletje beu, gingen hun hart eens luchten bij de burgemeester. En vermits de vrouwen in de loop van de tijd nog nooit op hun tong gevallen zijn, kregen ze spoedig de uitvoerende macht op hun hand. De burgemeester dekreteerde plechtig, dat de mannen voortaan — ten einde hun daadwerkelijke aanwezigheid te betuigen — tijdens hun ronde met zware tred en daverende pieken op de straatstenen moesten stampen, zodat kontrole voor elkeen, van uit het warme ledikant, mogelijk was.

Vandaar, dat de Aarschottenaars *Kasseistampers* worden geheten.

G. B.

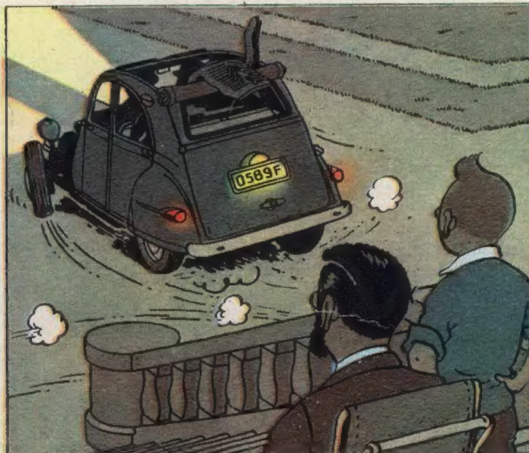
DE JUWELEN VAN BIANCA CASTAFIORE

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DOOR HERGÉ

De onbezonnenheid van een vrouw kan de beste speurder zenuwachtig maken...

WORDT VOORTGEZET